

Verze 4.4

Český překlad: Pavel Šimerka

Copyright © 2012 Ivan Johansen

Obsah

Co je Graph?	1
Používání programu Graph	2
Instalace a spuštění	3
Casto kladené dotazy	. 5
OLE server/klient	. 7
Přehled položek menu	. 8
Chybové zprávy	12
Funkce	15
Prehled funkci	15
Konstanty	19
nanouna konstanta	19
funkce sin	19
funkce oos	19
funkce ton	20
funkce asin	20
funkce asin	20
funkce atan	20
funkce sec	20
funkce sec	21
funkce cot	21
funkce eec	22
funkce assc	22
funkce acot	22
Hyperbolické	22
funkce sinh	22
funkce cosh	23
funkce tanh	23
funkce asinh	. 23
funkce acosh	23
funkce atanh	24
funkce csch	24
funkce sech	24
funkce coth	24
funkce acsch	25
funkce asech	25
funkce acoth	25
Mocniny a logaritmy	26
tunkce sqr	26
tunkce exp	26
funkce sqrt	26
funkce hot	20
funkce log	27
funkce log	27
Komplevní	27
funkce abs	27
funkce arg	$\frac{27}{28}$
funkce onj	28
funkce re	28
funkce im	28
Zaokrouhlování	. 29
funkce trunc	29
funkce fract	29
funkce ceil	29

funkce floor	30
funkce round	30
Nesnojité	30
funkce sign	30
funkce u	31
funkce u	21
funkce mini	21
	21
	21
	31
Specialni	32
tunkce integrate	32
funkce sum	32
funkce product	32
funkce fact	33
funkce gamma	33
funkce beta	33
funkce W	34
funkce zeta	34
funkce mod	34
funkce dnorm	35
Dialogy	36
Ösy	36
Možnosti	38
Vložit funkci	40
Vložit tečnu/kolmici	41
Vložit šrafování	42
Vložit posloupnost bodů	45
Vložte regresní křivku	47
Vložit nonis	49
Vložit vztah	50
$V \log t f(x)$	51
Vlastní fukce/konstanty	52
Viasuni Tukee/Konstanty	52
Tabulka	54
A nimovat	55
Allinovat	55
	51
Dopinky	50
POUEKOVANI	39
siovnik pojmu	62

Co je Graph?

Graph je program navrhnutý tak, aby kreslil grafy matematických funkcí v souřadnicovém systému, a poskytoval další možnosti. Je to standardní program pro operační systém Windows, se systémem menu a dialogy. Program dokáže kreslit běžné funkce, parametrické i polární funkce, tečny, kolmice, posloupnosti bodů, stínování a vztahy. Dokáže také vyhodnotit funkci v daném bodu, trasovat graf myší, a ještě daleko víc. Další informace o používání programu najdete v kapitole *Používání programu Graph*.

Program Graph je volně šířitelný; máte právo na jeho další šíření a/nebo jeho modifikaci podle podmínek *GNU General Public License* [http://www.gnu.org/licenses/gpl.html]. Nejnovější verzi programu i jeho zdrojový kód je možné stáhnout ze stránky http://www.padowan.dk.

Program Graph byl testován v systémech Windows 2000, Windows XP, Windows Vista a Windows 7, ale přesto může obsahovat chyby. Pokud potřebujete pomoc s používáním programu, nebo máte návrhy na jeho budoucí vylepšení, obraťte se prosím na Fórum podpory programu Graph [http://www.padowan.dk/forum].

Chcete-li zaslat zprávu o chybě, prosím popište:

- Jakou verzi používáte? Zjistíte ji v dialogu přes položky menu Nápověda → O programu Graph.... Měli byste prověřit, zda používáte nejnovější verzi, v té může být už chyba odstraněna.
- Vysvětlete, co se přihodilo a co jste čekali, že se přihodí.
- Vysvětlete pozorně, jakým postupem se dá chyba vyvolat.

Používání programu Graph

Když program spustíte, uvidíte hlavní okno, jehož příklad je uveden níže. Toto okno má v pravé části oblast grafu se souřadnicovým systémem. V této oblasti se vykreslují grafy funkcí, které zadáte. Použitím položek menu nebo tlačítky na liště nástrojů vyvoláte různá dialogová okna, pomocí kterých vkládáte funkce, upravujete je, mažete je, atd. Pro bližší seznámení se všemi položkami menu máte k dispozici jejich popis.

Lištu nástrojů si můžete přizpůsobit vaším potřebám. Pravým tlačítkem myši klepněte na lištu a zvolte položku Přizpůsobit panel nástrojů... v kontextovém menu. Nyní můžete zvolit kategorii a přesouvat příkazy na lištu i zpět. Stavový řádek na spodním okraji okna ukazuje ve své levé části nápovědu k tlačítkám na liště nebo jiné informace, v pravé části potom souřadnice polohy ukazatele myši v oblasti grafu.

Nový prvek můžete vložit do grafu pomocí menu Funkce. Když například chcete přidat novou funkci, použijete menu Funkce \rightarrow Vložit funkci...

Oblast *Seznam funkcí* v levé části okna obsahuje funkce, tečny, posloupnosti bodů, šrafování a vztahy, které jste už vložili. Pokud chcete pracovat s nějakou položkou toho seznamu, zvolíte ji levým klepnutím a použijete menu Funkce. Anebo můžete na tu položku klepnout pravým tlačítkem myši a otevře se kontextové menu s použitelnými příkazy. Úpravu položky můžete také zahájit dvojitým klepnutím na ni.

Položka menu Výpočty obsahuje příkazy na provedení výpočtů s funkcemi, například jejich vyhodnocení pro specifické souřadnice, nebo výpočty veličin v zadaném intervalu.

Instalace a spuštění

Instalace

Program Graph je nejčastěji šířen jako instalační soubor s názvem SetupGraph-x.y.exe, kde na místě x.y je uvedeno číslo verze. Pro instalaci jednoduše spusťte soubor a řiďte se instrukcemi. Instalace uloží následující soubory do zvolené složky a podsložek:

Soubor(y)	Popis	
Graph.exe	Soubor programu.	
PDFlib.dll	Knihovna používaná na tvorbu PDF souborů.	
Thumbnails.dll	Rozšíření rozhraní pro zobrazení ikon grf souborů v Exploreru.	
Locale*.mo	Překlady uživatelského prostředí.	
Help*.chm	Soubory nápovědy v různých jazycích.	
Plugins*.py	Několik příkladů pluginů. Je možné umístit sem i vlastní doplňky.	
Lib*.py	Knihovní soubory používané pluginy.	
Examples*.grf	Několik příkladů, které je možné otevřít v programu Graph.	

Instalace vytvoří zkratku v menu Start, a ta se může používat pro spouštění programu. V průběhu instalace si vyberte vámi upřednostňovaný jazyk. Později ho můžete změnit v dialogu Možnosti.

Pokud je už nainstalovaná starší verze programu, instalátor vám navrhne použití stejných složek. Můžete jednoduše přeinstalovat starou verzi tou novější. Není potřebné odinstalovat nejdřív starší verzi, ale přesvědčte se, že tato verze není spuštěna během instalace.

Instalátor Graph se může řídit příkazy uvedenými v následující tabulce. Ty jsou obzvášť užitečné, pokud chcete vykonat bezobslužnou instalaci.

Parametr	Popis	
/SILENT	Pokyn pro instalátor Setup, aby byl nanápadný. Důsledkem toho je, že se nezobrazí okno pomocníka instalací ani pozadí, ale okno stupně instalace je viditelné. Všechno ostatní funguje normálně, takže například chybové zprávy z průběhu instalace se zobrazují. Pokud je vyžadován restart, okno se zprávou <i>Restartovat teď?</i> se zobrazí.	
/VERYSILENT	Pokyn pro instalátor Setup, aby byl neviditelný. Je to obdoba nenápadné činnosti, a navíc se nezobrazí ani okno stupně instalace. Pokud je nutný restart, Setup se restartuje bez zeptání.	
/NORESTART	Pokyn pro instalátor, aby nevykonal restart, i kdyby to bylo potřebné.	
/LANG=language	Určuje, jaký jazyk bude používán. Hodnotu <i>language</i> tvoří anglický název jazyku. Když se použije platný parametr /LANG, dialog Zvolit jazyk bude potlačen.	
/DIR=x:\dirname	 Potlačí přednastavený název složky, ukázaný na stránce pomocníka Vybrat místo uložení. Musí být zadaná úplná cesta pro nové umístění. 	

Odinstalace

Odinstalace se vykoná prostřednicvím položky Windows *Přidat/odstranit programy* v menu *Ovládací panely*. Tímto způsobem bude program odstraněn beze stopy. Pokud byly do složky Graph po jeho nainstalování přidány další soubory, budete dotázáni na to, zda je chcete odstranit. Ubezpečte se, že v době odinstalace program není spuštěn.

Spuštění

Program Graph se obyčejně spouští přes odkaz z menu **Start**. Příkazu na spuštění může být odevzdán název .grf souboru; v tom případe Graph rovnou otevře uvedený soubor. Příkaz může být také doplněn odevzdáním parametrů z dále uvedené tabulky.

Parametr	Popis	
/SI=file	Použije se pro uložení otevřeného .grf souboru jako souboru s obrázkem. Typ souboru musí patřit mezi formáty obrázku, které Graph podporuje.	
/WIDTH=width Použití v kombinaci s parametrem /SI určuje počet pixelů šířky, jakou r ukládaný obrázek.		
/HEIGHT=height	Použití v kombinaci s parametrem /SI určuje počet pixelů výšky, jakou má mít ukládaný obrázek.	

Často kladené dotazy

Otázka:	Jaké má program Graph požadavky na systém?		
Odpověď:	Graph vyžaduje operační systém Microsoft Windows 2000 nebo novější. Dosud byl testován v operačních systémech Windows 2000, Windows XP, Windows Vista a Windows 7.		
Otázka:	Poběží program Graph pod Linuxem?		
Odpověď:	Graph je nativní aplikace pro Windows a pod Linuxem nebyla testovaná, ale různí uživatelé mne informovali, že Graph funguje bez problémů v prostředí Linuxu s Wine.		
Otázka:	Poběží Graph na počítači Macintosh?		
Odpověď:	Jak bylo uvedeno výše, nemůžete spustit Graph přímo v počítači Mac. Ale mělo by to být možné s nějakým typem emulátoru Windows.		
Otázka:	Kdy bude vydaná další verze?		
Odpověď:	Jakmile bude hotová.		
Otázka:	Jak mohu pohybovat soustavou souřadnic?		
Odpověď:	Přidržte klávesu Ctrl stlačenou a pomocí kurzorových kláves pohybujte se souřadnicovou soustavou. Nebo použijte menu Zobrazení → Posunout soustavu , a můžete tahat soustavu souřadnic libovoným směrem.		
Otázka:	Jak se dá snadno graf přibližovat a vzdalovat?		
Odpověď:	Přidržte klávesu Ctrl stlačenou a pomocí kláves + a - přiblížíte nebo vzdálíte souřadnicovou soustavou. Také rolovací kolečko myši se dá použít na přibližování místa, kde je ukazatel myši. Otáčíte-li kolečkem nahoru, program přiblíží souřadnou soustavu a vystředí oblast grafu na bod polohy ukazatele myši. Otáčíte-li kolečkem dolu, soustava souřadnic se vzdaluje.		
Otázka:	Jak mám uložit nové výchozí nastavení?		
Odpověď:	Nastavte si požadované vlastnosti v dialogu Osy a zaškrtněte políčko <i>Uložit jako výchozí</i> předtím, než stlačíte OK. Když příště zvolíte novou souřadnou soustavu, použije se pro ní toto nové výchozí nastavení.		
Otázka:	Dá se zařídit, aby si program pamatoval velikost a pozici okna?		
Odpověď:	ď: Když v dialogu Možnosti zaškrtnete políčko Při ukočení uložit pracovní plochu, program Graph při skončení uloží aktuální velikost a polohu hlavního okna. Když se program spustí příště, použije stejnou polohu a velikost okna.		
Otázka:	Proč program neakceptuje jako oddělovač desetinné části čárku?		
Odpověď:	Znám hodně zemí, ve kterých se používá čárka na oddělení celočíselné a desetinné části čísla, ale Graph používá čárku na oddělení argumentů ve funkcích. Program vždy použije tečku na oddělení celočíselné a desetinné části čísla, bez ohledu na vaše lokální nastavení.		
Otázka:	Jak mám nakreslit vertikální přímku?		
Odpověď:	Vertikální čára se dá nakreslit pomocí parametrické funkce. Při přidávání funkce zvolte jako <i>Typ funkce</i> možnost <i>Parametrická funkce</i> . Potom můžete přidat vertikální linku např. pro x=5 jako $x(t)=5$, $y(t)=t$. Jinou alternatívou je přidat $x=5$ jako vztah.		

Otázka: Jak se dá vykreslit funkce x=f(y)?

Odpověď: Na vykreslení funkce, která má y jako nezávisle proměnnou, musíte použít parametrickou funkci. Pro přidání funkce zvolte *Typ funkce* jako *Parametrická funkce*. Když chcete nakreslit funkci x=sin(y), nyní můžete vložit tuto funkci jako x(t)=sin(t), y(t)=t. Alternatívně můžete tuto funkci vložit jako vztah, a v tomto případě zadáte přímo x=sin(y).

Otázka: Jak se dá nakreslit kružnice?

- Odpověď: Na nakreslení kružnice potřebujete použít parametrickou funkci. Při vkládání funkce za Typ funkce zvolte Parametrická funkce. Teď můžete přidat kružnici s poloměrem řekněme 5 a se středem v bodě (2,3) jako x (t)=5cos (t)+2, y(t)=5sin(t)+3. Možná bude vhodné použít Zobrazení → Čtvercové, aby osy měly stejná měřítka, jinak se kružnice může jevit jako elipsa. Je také možné vložit kružnici jako polární funkci, ale jen se středem v bodu (0,0). Takovou kružnici s poloměrem 5 můžete přidat jako polární funkci r(t)=5. Alternatívou je použití vztahu, kružnici vložíte jako vztah (x-2)^2+(y-3)^2=5^2.
- Otázka: Jak se vypočítá plocha mezi dvěma funkcemi?
- Odpověď: Když potřebujete zjistit plochu mezi funkcemi f1(x)=3x a f2(x)=x^2, nejsnadnější je vytvořit další funkci, která je rozdílem těch dvou: f(x)=f1(x)-f2(x)=3x-x^2. A potom použijete Výpočty → Obsah oblasti na výpočet plochy v daném intervalu.
- Otázka: Jak se dá nakreslit inverzní funkce k nějaké dané funkci?
- **Odpověď:** Pro tento případ použijte parametrickou funkci. Chcete-li získat inverzní funkci k $f(x)=x^2-2x$, vložte jí jako parametrickou funkci $x(t)=t^2-2t$, y(t)=t.
- **Otázka:** Jak se dá vykreslit záporná část funkce f(x)=sqrt(x+2)?
- **Odpověď:** Pro každou hodnotu x se pro f(x) určí nejvíc jedna hodnota. Funkce **f**(**x**) =**sqrt**(**x**+2) bude tedy mít jen kladné hodnoty f(x). Aby se záporné hodnoty také vykreslily, budete muset vložit dvě funkce odděleně: **f**(**x**) =**sqrt**(**x**+2) a **f**(**x**) =-**sqrt**(**x**+2). Alternatívně je možné vykreslit tu funkci jako vložený vztah: **y^2=x+2**.
- **Otázka:** Jak vykreslit komplexní funkci, například $f(t)=e^{(i*t)}$?
- Odpověď: Zřejmě budete chtít zobrazit reálnou část funkce na ose x a imaginární část na ose y. V tom případě můžete funkci nakreslit jako parametrickou funkci x (t) =re (e^ (i*t)), y(t) =im (e^ (i*t)). Uvědomte si, že volba *Počítat s komplexními čísly* musí být nastavená v dialogu Osy.
- Otázka: Jak dosáhnout toho, aby Graph korektně nakreslil funkce s vertikálními asymptotami?
- **Odpověď:** Funkce jako **f** (**x**) =**tan** (**x**) s vertikálními asymptotami se ne vždy nakreslí správně. Ve výchozím nastavení program Graph vyhodnotí funkci pro každý pixel na ose x. Ovšem když má graf tak strmý průběh, že vyběhne směrem k nekonečnu a zpět mezi dvěma pixely, program toto nezaznamená. Aby se taková funkce vykreslila správně, můžete sdělit programu, kolik výpočtů má udělat. Na vložení počtu slouží pole *Výpočtů* v dialogu Vložit funkci. Počet okolo 100000 obyčejně postačí na správné zobrazení funkce.
- **Otázka:** Jak vytvořit PDF soubor z programu Graph?
- Odpověď: Zvolíte si formát Uložit jako typ *.pdf v dialogu Uložit jako obrázek.
- Otázka: Proč se program nedá spustip pod Windows 95?
- **Odpověď:** Program Graph už nepodporuje Windows 95. Poslední verze, která fungovala pod Windows 95, byla Graph 4.2.

OLE server/klient

OLE server

Program Graph byl implementován jako OLE (Object Linking and Embedding) server, a tak mohou být objekty Graphu umístěny do programového klienta OLE. Mnohé aplikace obsahují funkci OLE klienta, například Microsoft Word.

Pomocí kroků v menu Graphu Úpravy → Kopírovat obrázek se dá uložit aktuální obsah do schránky.

Následně můžete použít v programu Word položky Úpravy \rightarrow Vložit (nebo obdobné v jiném klientu OLE) na vložení objektu Graph ze schránky. Když potom dvakrát klepnete na ten objekt, vyvolá se nová instance programu Graph a v ní můžete ten objekt upravovat. Pokud nechcete vložit data do Wordu jako objekt Graph, použitím menu Wordu Úpravy \rightarrow Vložit jinak... místo objektu vložíte data do dokumentu jako obrázek.

V programu Word můžete vytvořit nový objekt Graph volbou Vložit → Objekt... a zvolit *Graf programu Graph* jako *Typ objektu*. Stejný dialog možno použít na vytvoření vloženého objektu Graph z existujícího souboru grf. Když zvolíte *Propojit se souborem*, obdržite propojený objekt místo vloženého objektu. U tohoto způsobu se všechny změny objektu promítnou do originálního souboru grf. Pokud by soubor grf nebyl k dispozici, nebude možné upravovat objekt, ale stále bude zobrazen příslušný obrázek v dokumentu Word.

Pro možnost úpravy objektu Graph musíte mít v systému nainstalován program Graph. Pokud program není nainstalován, obrázek je i tak viditelný, ale nedá se upravovat.

OLE klient

Program Graph poskytuje funkci OLE klienta, protože textový popis v grafu funguje jako OLE kontejner. To znamená, že můžete vkládat obrázky a objekty OLE pomocí editoru, používaného na vkládání popisů. Podobně jako v jiných OLE kontejnerech můžete zvolit úpravu pomocí dvojího klepnutí na příslušný objekt. V kontextovém menu můžete zvolit Vložit objekt... a vytvořit tím v popise nový objekt. Stejný dialog možno použít na vytvoření objektu ze souboru. Tímto způsobem se dá například vložit soubor s obrázkem. Pro možnost úpravy objektu musí být jeho server v systému nainstalován, jinak je objekt sice viditelný, ale neupravitelný.

Přehled položek menu

V následujícím přehledu jsou uvedeny všechny položky menu, používané v programu:

Soubor \rightarrow Nový (Ctrl+N)

Slouží na vytvoření nového souřadnicového systému pro zakreslování grafů.

Soubor \rightarrow Otevřít... (Ctrl+O) Načte dříve uložený graf ze souboru .grf.

Soubor \rightarrow Uložit (**Ctrl+S**) Uloží graf do souboru.

Soubor \rightarrow Uložit jako... Uloží graf do souboru s novým názvem.

Soubor \rightarrow Uložit jako obrázek... (Ctrl+B) Uloží aktuální graf jako obrázek.

Soubor \rightarrow Importovat \rightarrow Soubor programu Graph...

Importuje obsah jiného souboru Graph do aktuálního souřadnicového systému.

$Soubor \rightarrow Importovat \rightarrow Posloupnost \ bod \mathring{u}...$

Importuje jednu nebo více posloupností bodů ze souboru, ve kterém jsou datové položky oddělovány tabulátorem, čárkou nebo středníkem. První sloupec musí obsahovat souřadnice na ose x. Všechny další sloupce obsahují souřadnice y. Program Graph vytvoří tolik posloupností bodů, kolik je sloupců s y-ovými souřadnicemi v souboru. Neexistuje žádné omezení na počet posloupností bodů v souboru dat, jenom to, že všechny musí mít jedny společné x-ové souřadnice.

Soubor \rightarrow Tisk... (Ctrl+P)

Odešle graf na tiskárnu.

Soubor \rightarrow Konec (Alt+F4)

Ukončí program. Můžete dostat otázku o uložení souboru.

Úpravy \rightarrow Zpět (**Ctrl+Z**)

Slouží ke zrušení poslední akce, jakou jste vykonali. V dialogu Možnosti si můžete vybrat, jaký počet naposledy vykonaných akcí se bude ukládat.

Úpravy \rightarrow Znovu (**Ctrl+Y**)

Slouží na zopakování naposledy zrušené akce. Tato možnost bude k dispozici jen po vykonání Úpravy \rightarrow Zpět.

Úpravy \rightarrow Vyjmout (**Ctrl+X**)

Tímto postupem se vybraný *element grafu* překopíruje do schránky. Následně bude tento element v grafu zrušen.

Úpravy \rightarrow Kopírovat (**Ctrl+C**)

Překopíruje vybraný element grafu do schránky.

Úpravy \rightarrow Vložit (**Ctrl+V**)

Vloží naposledy zkopírovaný element grafu ze schránky do grafu.

Úpravy → Kopírovat obrázek (Ctrl+I)

Překopíruje zobrazený graf do schránky jako obrázek. Potom ho lze vložit do jiného programu, např. Microsoft Word.

Úpravy \rightarrow Osy... (**Ctrl+A**)

Poskytuje možnost úpravy vlastností souřadnic, např. měřítko, barvy, umístění popisu, atd.

Úpravy \rightarrow Možnosti...

Slouží na změnu souhrnných nastavení v programu Graph, např. přiřazení .grf souborů, zobrazování vysvětlivek, maximální počet kroků zpět, a podobně.

Funkce \rightarrow Vložit funkci... (**Ins**)

Slouží na vložení funkce do souřadnicového systému. Vkládané funkce mohou mít různou tlouštku a barvu, dá se zvolit jejich zobrazení pouze v určeném intervalu a určovat další parametry nastavení.

Funkce \rightarrow Vložit tečnu/kolmici... (F2)

Tento dialog použijete na vložení tečny nebo kolmice ve vámi specifikovaném bodu na zobrazené funkci. Tečna nebo kolmice bude přidána k funkci, zvolené v oblasti *Seznam funkcí*.

Funkce \rightarrow Vložit šrafování... (F3)

Tato položka menu slouží na přidání vyšrafované plochy ke zvolené funkci. Máte na výběr různé styly a barvy šrafování. Šrafovaná plocha se může nacházet nad funkcí, pod funkcí, mezi funkcí a osou x, mezi funkcí a osou y, uvnitř funkce nebo mezi dvěma funkcemi.

Funkce \rightarrow Vložit f'(x)... (**F7**)

Pomocí tohoto dialogu se přidá průběh první derivace k vybrané funkci.

Funkce → Vložit posloupnost bodů... (F4)

Slouží pro vkládání nové posloupnosti bodů do souřadnicového systému. Počet těchto bodů, určených souřadnicemi x a y, není omezen. Máte také možnost zvolit barvu, velikost a styl jednotlivých posloupností bodů.

Funkce \rightarrow Vložit regresní křivku... (**Ctrl+T**)

Slouží na vložení regresní funkce, průběh které se nejlépe přibližuje ke zvolené posloupnosti bodů. Tvar této funce je možné vybrat z různých nabízených typů.

Funkce \rightarrow Vložit vztah... (F6)

Do souřadnicového systému vloží rovnici nebo nerovnost. Na základe těchto rovnic a nerovností jsou potom ukázány vztahy mezi souřadnicemi x a y se stejnými operátory, koeficienty a pod., stejně jako u grafu funkce. Vztahy možno zadat s různými styly stínování a barvami.

Funkce \rightarrow Vložit popis... (**F8**)

Otevře dialog, pomocí kterého je možné vytvořit textový popis. Tento popis se vždy vytvoří v centru plochy grafu, ale následně se dá přesunout na jiné místo s použitím myši.

Funkce \rightarrow Upravit... (Enter)

Zobrazí dialog, ve kterém můžete upravit element grafu, vybraný v poli Seznam funkcí.

Funkce \rightarrow Odstranit (**Del**)

Touto položkou se odstraní element grafu, který je vybrán v poli Seznam funkcí.

Funkce → Vlastní funkce/konstanty... (Ctrl+F)

Zobrazí dialog, pomocí kterého je možné definovat vlastní funkce a konstanty a přidat je k těm vestavěným.

Zobrazení → Přiblížit (Ctrl++)

Přiblíží střední část zobrazeného grafu, takže uvidíte ¼ původně zobrazené plochy.

Zobrazení → Oddálit (Ctrl+-)

Oddálí zobrazení tak, že uvidíte štyřnásobně větší plochu grafu než předtím.

Zobrazení \rightarrow Výběr (**Ctrl+W**)

Přidržte levé tlačítko myši a ohraničte tu oblast, kterou si přejete zobrazit na celé ploše grafu. Klepnutím na pravé tlačítko nebo stlačením **Esc** můžete tento režim zrušit.

Zobrazení \rightarrow Čtvercové (Ctrl+Q)

Změní osu y na stejné měřítko, jaké má osa x. Takto se docílí správného zobrazení kružnic, které předtím vypadaly jako elipsy. Obě osy si podrží stejná měřítka, dokud nezměníte poměr zobrazení.

$\text{Zobrazen} i \rightarrow \text{Standardn} i \; (\text{Ctrl+D})$

Vrátí nastavení souřadnic na hodnoty parametrů, které byly použity pro vytvoření nového souřadnicového systému.

Zobrazení \rightarrow Posunout soustavu (Ctrl+M)

Volbou této položky se symbol kurzoru myši změní na obrys ruky. Teď můžete použít myš na tahání souřadnicového systému po ploše grafu. Když zvolíte znovu tuto položku, nebo klepnete na pravé tlačítko anebo stlačíte **Esc**, vrátíte se do normálního módu. Jako alternatívu k této položce menu můžete přidržet klávesu **Shift** a posouvat souřadnicový systém myší.

Zobrazení -> Přizpůsobit

Změní nastavení souřadnic tak, aby byl zobrazen celý zvolený element grafu.

$\mathsf{Zobrazen} i \to \mathsf{Zobrazit} \ \mathsf{vse}$

Změní nastavení souřadnic tak, aby se zobrazily všechny elementy zaškrtnuté v oblasti Seznam funkcí.

Výpočty → Délka křivky

Vypočítá délku dráhy křivky mezi dvěma body zvoleného grafu.

Výpočty \rightarrow Obsah oblasti

Vypočítá určitý integrál funkce ve specifikovaném rozsahu proměnné. Vypočítaná hodnota je stejná, jako plocha mezi funkcí a osou x s respektováním jejího znaménka.

Výpočty → Hodnota (Ctrl+E)

Vyhodnotí vlastnosti zvolené funkce v daném bodě. Pro běžnou funkci jsou zjištěny hodnoty f(x), f'(x) a f"(x). Parametrická funkce má ukázány hodnoty x(t), y(t), dx/dt, dy/dt a dy/dx. Pro polární funkci se zobrazí hodnoty r(t), x(t), y(t), dr/dt a dy/dt.

Výpočty → Tabulka...

V tomto dialogu se zaplní tabulka rozsahem hodnot specifikovaných uživatelem a výsledným vyhodnocením vlastností zvolené funkce pro tyto hodnoty.

Výpočty \rightarrow Animovat...

Tento dialog vám umožní vytvořit animaci z dat grafu funkce pomocí změny stanovené vlastní konstanty. Tím je snadno možné posoudit, co se stane při změnách této konstanty. Animace může být uložena do diskového souboru.

Nápověda \rightarrow Obsah a rejstřík (F1)

Ukáže obsah a rejstřík souboru nápovědy.

Nápověda → Přehled funkcí (Ctrl+F1)

Ukáže seznam funkcí a konstant, které mohou být použity pro vykreslování grafů.

Nápověda \rightarrow Často kladené dotazy

Ukáže seznam často kladených dotazů a odpovědí na ně.

Nápověda \rightarrow Tip dne

Ukáže některé tipy k použití programu Graph přístupným způsobem, a některé vlastnosti programu, o kterých možná ještě nevíte.

Nápověda \rightarrow Internet \rightarrow Domovská stránka programu Graph

Zobrazí domovskou stránku programu Graph ve vašem výchozím webovém prohlížeči.

$\mathsf{N}\acute{a}\mathsf{pov}\check{e}\mathsf{d}a\to\mathsf{Internet}\to\mathsf{Podpora}$

Zobrazí odborné fórum pro podporu programu Graph ve vašem výchozím webovém prohlížeči.

$N\textit{apověda} \rightarrow \textit{Internet} \rightarrow \textit{Sponzorovat}$

Zobrazí web stránku, prostřednictvím které můžete přispět na projekt Graph a umožnit tak jeho další rozvoj.

Nápověda \rightarrow Internet \rightarrow Zkontrolovat aktualizace

Zkontroluje se, zda není k dispozici nová verze programu Graph. Když nová verze existuje, budete dotázáni, jestli chcete navštívit webovou stránku Graph a novou verzi programu stáhnout.

Nápověda \rightarrow O programu Graph (Alt+F1)

Ukáže číslo verze, copyright a licenční informace k programu Graph.

Chybové zprávy

Chyba 01: Chyba nastala při vyhodnocování mocninové funkce.

Tato chyba nastane, když číslo umocněné jiným číslem v exponentu není možné vyhodnotit. Například, výraz (-4)^(-5.1) skončí s chybou, protože záporné číslo nemůže být umocněno záporným desetinným číslem, pokud oborem hodnot je *reálné číslo*.

Chyba 02: Tangenta úhlu pi/2+n*pi (90°+n180° ve stupních) je nedefinovaná.

Funkce tan(x) je nedefinovaná pro $x = \pi/2 + \pi p = 90^{\circ} + p180^{\circ}$, kde p je celé číslo.

Chyba 03: Výpočet faktoriálu je možný jen pro kladná celá čísla. Funkce fact(x), která počítá faktoriál čísla x, je definovaná jen pro kladná celá čísla x.

Chyba 04: Není možné určit logaritmus čísla rovného nule nebo menšího než nula.

Logaritmické funkce ln(x) a log(x) jsou nedefinované pro x \leq 0, když výsledky mají být v množině reálných čísel. Když se vykonávají výpočty s komplexními čísly, logaritmus není definován jen pro x rovné 0.

- Chyba 05: druhá odmocnina je nedefinovaná pro záporné argumenty. Funkce sqrt(x) je nedefinovaná pro x<0, když výsledky mají být v množině reálných čísel. Když se vykonávají výpočty s komplexními čísly, je funkce sqrt(x) definovaná pro všechna čísla.
- Chyba 06: Část vyhodnocení dala číslo s imaginární složkou. Tato chyba nastane, pokud se výpočty vykonávají s reálnými čísly. Pokud se v části výpočtu obdrží číslo s imaginární složkou, výpočet nemůže pokračovat. Příkladem toho je: sin(x+i)
- Chyba 07: Dělení nulou.
 - Program se při výpočtu pokusil o dělení nulou. Funkce je nedefinovaná pro hodnoty, které vyústí do dělení nulou. Například funkce f(x)=1/x je nedefinovaná pro x=0.
- Chyba 08: Inverzní trigonometrická funkce mimo rozsah [-1,1] Inverzní trigonometrické funkce asin(x) a acos(x) jsou definované jen pro rozsah argumentu [-1;1], a jsou nedefinované pro každé číslo s imaginární částí. Funkce atan(x) je definovaná pro všechna čísla bez imaginární části. Tato chyba se také může přihodit při pokusu o vyhodnocení arg(0).
- Chyba 09: Funkce není definovaná pro tuto hodnotu Tato chyba může nastat u funkcí, které nejsou definované v specifickém bodě. Takový je například případ sign(x) a u(x) pro x=0.
- Chyba 10: Funkce atanh vyhodnocovaná pro nedefinovanou hodnotu. Inverzní hyperbolická tangenta atanh(x) je nedefinovaná pro x=1 a x=-1, a není definovaná vně intervalu x=]-1;1[při výpočtech jen s reálnými čísly.

Chyba 11: Funkce acosh vyhodnocovaná pro nedefinovanou hodnotu. Inverzní hyperbolický kosinus acosh(x) je definovaný jen pro x≥1 když výsledkem má být *reálné číslo*. Funkce acosh(x) je definovaná pro všechna čísla , když oborem hodnot jsou *komplexní čísla*.

Chyba 12: Funkce arg(0) je nedefinovaná. Pro argument nula je funkce nedefinovaná, protože číslo 0 nemá žádný úhel.

Chyba 13: Vyhodnocení selhalo.

Tato chyba nastane, když nějaká komplikovanější funkce jako W(z) je vyhodnocovaná, ale selhala snaha najít přesný výsledek.

Chyba 14: Argument vyprodukoval výsledek funkce s totální ztrátou přesnosti. Argument odevzdaný funkci zapříčinil výsledek s úplnou ztrátou významných číslic, jako například sin(1E70), kterého výsledkem bude libovolné číslo z rozsahu [-1;1]. Chyba 15: Vlastní funkce/konstanta '%s' se nenašla, nebo má špatný počet argumentů.

Vlastní funkce nebo konstanta už neexistuje. Buď ji nadefinujte znovu, nebo odstraňte všechny výskyty jejího symbolu. Toto může nastat i v případě, že vlastní funkce byla zaměněna s funkcí a naopak, anebo byl změněn počet argumentů vlastní funkce.

Chyba 16: Příliš mnoho rekurzivních volání.

Došlo k příliš velkému počtu rekurzivních volání. Nejpravděpodobnější příčinou je, že funkce volá sama sebe rekurzívne nekonečně krát, například foo(x)=2*foo(x). Chyba může nastat i tehdy, když voláte příliš mnoho funkcí rekurzívně.

Chyba 17: Přetečení: Funkce vrátila hodnotu příliš velkou pro zpracování. Výsledkem volání funkce je hodnota příliš velká pro zpracování. To se stane například tehdy, když zkusíte vyhodnotit sinh(20000)

Chyba 18: Funkce doplňku selhala.

Vlastní funkce v pluginu jazyka Python nevrátila výsledek. V okně interpretu Python se může ukázat podrobnější informace.

Chyba 18: Nečekaný operátor. Operátor %s zde nesmí být umístěn. Operátor +, -, *, / nebo ^ byl na nesprávném místě. Může to nastat, když se pokusíte vložit funkci f(x)=^2, a obyčejně to znamená, že jste zapomněli na něco před operátorem.

Chyba 55: Chybí pravá závorka.

Některá pravá závorka chybí. Zabezpečte, aby počet pravých závorek byl stejný jako levých.

Chyba 56: Neplatný počet argumentů odevzdaných funkci '%s' Poslali jste nesprávný počet argumentů pro určenou funkci. Prověřte v souhrnu Přehled funkcí potřebný počet argumentů, jaký funkce vyžaduje. Chyba nastane, když například vložíte sin(x,3).

Chyba 57: Operátor nerovnosti na nesprávném místě.

Ve výrazu se mohou nacházet nejvíc dva porovnávací operátory v řadě. Například, "sin(x) $\leq y \leq \cos(x)$ " je správně, ale "sin(x) $\leq x \leq y \leq \cos(x)$ " není platný výraz, protože obsahuje tři \leq operátory v řadě.

Chyba 58: Zjištěno neplatné číslo. Použijte formát: -5.475E-8

Našel se řetězec, který vypadal jako číslo, ale číslem nebyl. Toto je příklad nesprávného čísla: 4.5E. Číslo musí mít formát nnn.fffEeee, kde nnn je celočíselná část, ta může být i záporná. Desetinná část fff je oddělená od celočíselné části tečkou '.'. Desetinná část je volitelná, ale číslo musí vždy mít buď celočíselnou nebo desetinnou část. E je oddělovač exponentu, a musí být vždy zapsán jeko velké písmeno. eee je exponent, může ho předcházet znaménko '-'. Exponent je potřebný tehdy, je-li přítomný oddělovač E. Všimněte si, že 5E8 je stejné číslo jako 5*10^8. Následuje několik příkladů čísel: -5.475E-8, -0.55, .75, 23E4

Chyba 59: řetězec je prázdný. Musíte vložit výraz. Do pole nebylo nic vloženo. Není to dovolené. Musíte vložit výraz.

Chyba 60: Čárka zde není povolena. Použijte tečku jako oddělovač desetinné části. Čárky nesmí být použity ve funkci oddělovače desetinné části. Musíte použít '.' mezi celočíselnou a zlomkovou část.

Chyba 61: Neočekávaná pravá závorka.

Ve výrazu se nečekaně vyskytla pravá závorka. Zabezpečte, aby počet levých a pravých závorek byl vzájemně přizpůsobený.

Chyba 63: Bylo očekávané číslo, konstanta nebo funkce. Byl očekáván prvek ve formě čísla, konstanty, proměnné nebo funkce.

Chyba 64: Parametr u konstanty nebo proměnné není dovolen.

Závorky nesmějí být uvedeny za konstantou nebo proměnnou. Toto například není platný zápis: f(x)=x(5). Zaměňte zápisem f(x)=x*5.

Chyba 65: Byl očekáván výraz.

Byl očekáván zápis výrazu. Může se vyskytnout v případě, že ponecháte závorky prázdné: f(x)=sin()

Chyba 66: Neznámá promenná, funkce nebo konstanta: %s Zapsali jste něco, co vypadá jako proměnná, funkce nebo konstanta, ale není to známé. Všimněte si, že zápis "x5" není totožný s "x*5".

- Chyba 67: Neznámý znak: %s Vyskytl se neznámý znak.
- Chyba 68: Neočekávaný konec výrazu. Konec výrazu nastal předčasně.
- Chyba 70: Chyba vyhodnocení výrazu. Chyba nastala při rozboru textu funkce. Řetězec není platnou funkcí.
- Chyba 71: Výpočet skončil s přetečením. Při výpočtu došlo k přetečení. Toto může nastat, když se číslo stane příliš velkým.
- Chyba 73: Ve výpočtu byla použita neplatná hodnota. Neplatná hodnota byla použita jako údaj pro výpočet.
- Chyba 74: Nedostatečný počet bodů pro výpočet.

Nebyl zadaný dostatečný počet bodů pro výpočet regresní křivky. Polynomický tvar funkce vyžaduje aspoň o jeden bod více, než je stupeň polynomu. Polynom třetího stupně potřebuje aspoň 4 body. Všechny ostatní funkce vyžadují nejméně dva body.

Chyba75: Zakázaný název %s pro vlastní funkci nebo konstantu. Názvy vlastních funkcí nebo konstant musí začínat písmenem a obsahovat pouze písmena a desítkové číslice. Nesmíte použít názvy, které jsou už použité pro zabudované funkce a konstanty.

Chyba 76: Není možné derivovat rekurzivní funkci. Rekurzivní funkci není možné derivovat, protože výsledná funkce by byla nekonečně velká.

Chyba 79: Funkce %s se nedá derivovat. Funkci není možné derivovat, protože některá její část nemá první derivaci. Jedná se například o funkce jako arg(x), conj(x), re(x) and im(x).

Chyba 86: Při výpočtu nastala blíže neurčená chyba. Chyba nastala v průběhu výpočtu. Přesná příčina není známá. Pokud se setkáte s touto chybou, mohli byste se spojit s autorem programu a popsat, jakým postupem lze chybu vyvolat. Možná se mu podaří vylepšit chybovou zprávu nebo předejít výskytu té chyby.

Chyba 87: Řešení se nenašlo. Zkuste jiný odhad nebo jiný model. Počáteční podmínky, které mohly být i výchozí, neposkytly žádné řešení. Může to být způsobeno zlým počátečním odhadem, a lepší odhad může vést k řešení. Příčinou může být i to, že zvolený model nevystihuje data, a v tom případě byste měli zkusit jiný model.

Chyba 88: Žádný výsledek.

Neexistuje žádný platný výsledek. Může se to třeba stát, když hledáte regresní křivku k posloupnosti bodů, ke kterým se nedá vypočítat. Jedním z důvodů může být, že vypočítávané koeficienty by musely být nekonečné.

Chyba 89: Nelze najít přesný výsledek.

Program Graph nedokázal určit přesný výsledek. Toto může nastat při výpočtu určitého integrálu, kdy výsledek má příliš velký odhad chyby.

Chyba 99: Interní chyba. Prosím obeznámte autora programu s co nejpodrobnějšími okolnostmi. Nastala vnitřní chyba programu. Znamená to, že program udělal něco, co by mělo být nemožné, ale stalo se. Prosím, spojte se s autorem programu s poskytněte co nejvíc informací potřebných pro vyvolání problému.

Funkce

Přehled funkcí

V této kapitole najdete seznam všech proměnných, konstant, operátorů a funkcí, používaných programem. Seznam operátorů je seřazen tak, že začíná operátorem s nejvyšší prioritou. Prioritu výpočtů můžete měnit pomocí závorek. Závorky (), {} a [] mají všechny stejný význam. Pamatujte na to, že výrazy v programu Graph nerozlišují velikost písmen, takže není rozdílu ve výrazu psaném malými nebo velkými písmeny. Jedinou výjimkou je e jako Eulerova konstanta a E jako oddělovač exponentu, který má *číslo* ve vědeckém zápisu.

Konstanta	Popis
x	Nezávisle proměnná, použitá v běžných funkcích.
t	Nezávisle proměnná, zvaná parametr, použitá v parametrických funkcích, a jako polární úhel v polárních funkcích.
е	Eulerova konstanta. V tomto programu definovaná jako e=2.718281828459045235360287
pi	Konstanta π ,, v tomto programu definovaná jako pi=3.141592653589793238462643
undef	Vždy vrací chybu. Používaná pro indikaci toho, že část funkce není definovaná.
i	Imaginární jednotka. Je definovaná jako $i^2 = -1$. Má význam jen pro práci s komplexními čísly.
inf	Konstanta vyjadřující nekonečno. Má smysl jen jako argument ve funkci integrate.
rand	Vyhodnocena jako náhodné číslo s hodnotou mezi 0 a 1.

Operátor	Popis	
Mocnina (^)	Umocňuje základ hodnotou exponentu. Příklad: $f(x)=2^{x}$	
Zápor (-)	Záporná hodnota činitele. Příklad: f(x)=-x	
Logické NOT (ne)	not a dává výsledek 1 tehdy, když a je nula, jinak dává hodnotu 0.	
Násobení (*)	Násobí dva činitele. Příklad: $f(x)=2*x$	
Dělení (/)	Dělí jednoho činitele druhým. Příklad: $f(x)=2/x$	
Sčítání (+)	Sčítá dva výrazy. Příklad: f(x)=2+x	
Odečítání (-)	Od jednoho výrazu odečítá druhý. Příklad: f(x)=2-x	
Větší než (>)	Ukazuje, zda jeden výraz je větší než druhý	
Větší nebo rovný (>=)	Ukazuje, zda je jeden výraz větší nebo stejný jako druhý výraz.	
Menší než (<)	Ukazuje, zda jeden výraz je menší než druhý	
Menší nebo rovný (<=)	<i>y</i> (<=) Ukazuje, zda je jeden výraz menší nebo stejný jako druhý výraz.	
Rovný (=) Ukazuje, zda se dva výrazy vyhodnotí s přesně stejnými hodnotami.		
Nerovný (<>)Ukazuje, zda se dva výrazy vyhodnotí s různými hodnotami.		
Logické AND (a) a and b dává výsledek 1, když a i b nejsou nulové, jinak dává výsledek		
Logické OR (nebo)a or b dává výsledek 1, když aspoň jeden z a nebo b není nulový, ji výsledek 0.		
Logické XOR (výhradně nebo)	a xor b dává výsledek 1, když buď jeden nebo druhý z a a b není nulový, jinak dává výsledek 0.	

Funkce	nkce Popis				
Trigonometrické					
sin	Vrací sinus argumentu, který je ve stupních nebo v radiánech.				
cos	Vrací kosinus argumentu, který je ve stupních nebo v radiánech.				
tan	Vrací tangens argumentu, který je ve stupních nebo v radiánech.				
asin	Vrací hodnotu úhlu, jehož sinus je v argumentu. Výsledek může být v radiánech nebo ve stupních.				
acos	Vrací hodnotu úhlu, jehož kosinus je v argumentu. Výsledek může být v radiánech nebo ve stupních.				
atan	Vrací hodnotu úhlu, jehož tangens je v argumentu. Výsledek může být v radiánech nebo ve stupních.				
sec	Vrací sekans argumentu, který je ve stupních nebo v radiánech.				
csc	Vrací kosekans argumentu, který je ve stupních nebo v radiánech.				
cot	Vrací kotangens argumentu, který je ve stupních nebo v radiánech.				
asec	Vrací hodnotu úhlu, jehož sekans je v argumentu. Výsledná hodnota je ve stupních nebo v radiánech.				
acsc	Vrací hodnotu úhlu, jehož kosekans je v argumentu. Výsledná hodnota je ve stupních nebo v radiánech.				
acot	Vrací hodnotu úhlu, jehož kotangens je v argumentu. Výsledná hodnota je ve stupních nebo v radiánech.				
	Hyperbolické				
sinh	Vrací hyperbolický sinus argumentu				
cosh	Vrací hyperbolický kosinus argumentu.				
tanh	Vrací hyperbolický tangens argumentu.				
asinh	Vrací hodnotu, pro kterou je hyperbolický sinus rovný argumentu.				
acosh	Vrací hodnotu, pro kterou je hyperbolický kosinus rovný argumentu.				
atanh	Vrací hodnotu, pro kterou je hyperbolický tangens rovný argumentu.				
csch	Vrací hyperbolický kosekans argumentu.				
sech	Vrací hyperbolický sekans argumentu.				
coth	Vrací hyperbolický kotangens argumentu.				
acsch	Vrací hodnotu, pro kterou je hyperbolický kosekans rovný argumentu.				
asech	Vrací hodnotu, pro kterou se hyperbolický sekans rovná argumentu.				
acoth	acoth Vrací hodnotu, pro kterou se hyperbolický kotangents rovná argumentu.				
Mocniny a logaritmy					
sqr	Vrací druhou mocninu argumentu, tedy argument na druhou.				
exp	Vrací výsledek konstanty e umocněné argumentem.				
sqrt	Vrací druhou odmocninu argumentu.				
root	Vrací n-tou odmocninu argumentu.				
ln	Vrací logaritmus se základem e argumentu.				
log	Vrací logaritmus se základem 10 argumentu.				
logb	Vrací logaritmus se základem n argumentu.				
Komplexní					

Funkce	Popis		
abs	Vrací absolutní hodnotu argumentu.		
arg	Vrací úhel argumentu v radiánech nebo ve stupních.		
conj	Vrací číslo komplexně sdružené s argumentem.		
re	Vrací reálnou část argumentu.		
im	Vrací imaginární část argumentu.		
	Zaokrouhlování		
trunc	Vrací celočíselnou část argumentu.		
fract	Vrací desetinnou část argumentu.		
ceil	Zaokrouhluje argument na nejbližší celé číslo.		
floor	Zaokrouhluje argument na nejbližší nižší celé číslo.		
round	Zaokrouhluje první argument na počet desetinných míst, určený druhým agrumentem.		
Nespojité			
sign	Vrací znaménko argumentu: 1 když je argument větší než 0, -1 když je argument menší než 0.		
u	Funkce jednotkového skoku: vrací 1, když argument je větší nebo rovný 0; jinak vrací 0.		
min	Vrací hodnotu nejmenšího z argumentů.		
max	Vrací hodnotu největšího z argumentů.		
range	Vrací druhý argument, pokud tento leží v rozsahu mezi prvním argumentem a třetím argumentem.		
if	Vrací druhý argument, pokud první argument není vyhodnocen jako nulový. Jinak vrací třetí argument.		
	Speciální		
integrate	Vrací hodnotu určitého integrálu funkce zadané prvním argumentem podle proměnné zadané druhým argumentem, v intervalu od třetího po čtvrtý argument.		
sum	Vrací sumár všech výsledků funkce se stanovenou proměnnou, která nabývá všechny celé hodnoty v stanoveném intervalu.		
product	Vrací součin všech výsledků funkce se stanovenou proměnnou, která nabývá všechny celé hodnoty v stanoveném intervalu.		
fact	Vrací faktoriál argumentu.		
gamma	Vrací hodnotu Eulerovy gama funkce argumentu.		
beta	Vrací hodnotu beta funkce, vypočítané pro zadané argumenty.		
W	Vraci hodnotu Lambertovy W-funkce pro zadaný argument.		
zeta	Vrací hodnotu Riemannovy zeta funkce pro zadaný argument.		
mod	Vraci zbytek z dělení prvního argumentu druhým argumentem.		
dnorm	Funkce vrací normální rozdělení prvního argumentu s volitelnou střední hodnotou a standardní odchylkou.		

Pozor na následující operace:

 $sin(x)^{2} = (sin(x))^{2}$ sin 2x = sin(2x) sin 2+x = sin(2)+x sin x^{2} = sin(x^{2}) 2(x+3)x = 2*(x+3)*x -x^{2} = -(x^{2}) 2x = 2*x $e^{2x} = e^{(2*x)}$ $x^{2^3} = x^{(2^3)}$

Konstanty

náhodná konstanta

Vrací náhodné číslo z rozsahu 0 až 1.

Syntax

rand

Popis

Funkce rand se používá jako konstanta, ta ale nabývá novou pseudo-náhodnou hodnotu vždy, když je vyhodnocena. Hodnotou je reálné číslo v rozsahu [0;1].

Poznámky

Tím, že rand vrací novou hodnotu pokaždé, kdy je vyhodnocena, graf funkce používající rand nebude vypadat stejně při každém vykreslení. Graf používající rand se také změní, když je program nucen k překreslení, třeba v případech, kdy je souřadná soustava posouvaná, nebo se mění její zvětšení.

Implementace

Funkce rand používá násobný kongruentní generátor náhodných čísel s periodou 32. mocniny 2, aby produkovala pseudo-náhodnou sekvenci čísel v rozsahu od 0 do 1.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Random_number_generator#Computational_methods] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/RandomNumber.html]

Trigonometrické

funkce sin

Vrací sinus argumentu.

Syntax

sin(z)

Popis

Funkce sin počítá sinus úhlu z. Jednotkou úhlu jsou buď *radiány* nebo stupně, podle aktuálního nastavení. z může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. Pokud z je reálné číslo, výsledek bude v rozsahu od -1 do 1.

Poznámky

Pro značně velké argumenty bude se zhoršovat přesnost funkce.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Trigonometric_functions#Sine] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/Sine.html]

funkce cos

Vrací kosinus argumentu

Syntax

cos(z)

Popis

Funkce cos počítá kosinus úhlu z. Jednotkou úhlu jsou buď *radiány* nebo stupně, podle aktuálního nastavení. z může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. Pokud z je reálné číslo, výsledek bude v rozsahu od -1 do 1.

Poznámky

Pro značně velké argumenty bude se zhoršovat přesnost funkce.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Trigonometric_functions#Cosine] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/Cosine.html]

funkce tan

Vrací tangens argumentu.

Syntax

tan(z)

Popis

Funkce tan počítá tangens úhlu z. Jednotkou úhlu jsou buď *radiány* nebo stupně, podle aktuálního nastavení. z může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*.

Poznámky

Pro značně velké argumenty bude se zhoršovat přesnost funkce. Funkce tan není definovaná pro $z = p^* \pi/2$, kde p je *celé číslo*, ale funkce vrací velmi velké číslo pro *z* blízké nedefinované hodnotě.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Trigonometric_functions#Tangent] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/Tangent.html]

funkce asin

Vrací hodnotu úhlu, jehož sinus je v argumentu.

Syntax

asin(z)

Popis

Funkce asin vypočítá úhel, jehož sinus je z. Výsledkem jsou buď *radiány* nebo stupně, podle aktuálního nastavení. z může být jakýkoliv číselný výraz, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* v rozsahu -1,1. Jedná se o inverzní funkci k funkci sin.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Inverse_trigonometric_functions] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/InverseSine.html]

funkce acos

Vrací hodnotu úhlu, jehož kosinus je v argumentu.

Syntax

acos(z)

Popis

Funkce acos vypočítá úhel, jehož kosinus je z. Výsledkem jsou buď *radiány* nebo stupně, podle aktuálního nastavení. z může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* v rozsahu -1,1. Jedná se o inverzní funkci k funkci cos.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Inverse_trigonometric_functions] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/InverseCosine.html]

funkce atan

Vrací hodnotu úhlu, jehož tangens je v argumentu.

Syntax

atan(z)

Popis

Funkce atan vypočítá úhel, jehož tangens je z. Jednotkou úhlu jsou buď *radiány* nebo stupně, podle aktuálního nastavení. z může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo*. Jedné se o inverzní funkci k funkci tan.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Inverse_trigonometric_functions] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/InverseTangent.html]

funkce sec

Vrací sekans argumentu.

Syntax

sec(z)

Popis

Funkce sec vypočítá sekans úhlu z. Výsledkem jsou buď *radiány* nebo stupně, podle aktuálního nastavení. Funkce sec(z) se rovná funkci 1/cos(z). z může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*.

Poznámky

Pro značně velké argumenty bude se zhoršovat přesnost funkce.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Trigonometric_functions#Reciprocal_functions] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/Secant.html]

funkce csc

Vraci kosekans argumentu

Syntax

csc(z)

Popis

Funkce csc počítá kosekans úhlu z. Jednotkou úhlu jsou buď radiány nebo stupně, podle aktuálního nastavení. Funkce csc(z) se rovná funkci 1/sin(z). z může být jakýkoliv numerický výraz, který je vyhodnocen jako reálné číslo nebo komplexní číslo.

Poznámky

Pro značně velké argumenty bude se zhoršovat přesnost funkce.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Trigonometric_functions#Reciprocal_functions] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/Cosecant.html]

funkce cot

Vrací kotangens argumentu.

Syntax

cot(z)

Popis

Funkce cot počítá kotangens úhlu z. Jednotkou úhlu jsou buď *radiány* nebo stupně, podle aktuálního nastavení. Funkce cot(z) se rovná funkci 1/tan(z). z může být jakýkoliv číselný výraz, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*.

Poznámky

Pro značně velké argumenty bude se zhoršovat přesnost funkce.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Trigonometric_functions#Reciprocal_functions]

MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/Cotangent.html]

funkce asec

Vrací hodnotu úhlu, jehož sekans je v argumentu.

Syntax

asec(z)

Popis

Funkce asec vypočítá úhel, jehož sekans je z. Výsledkem jsou buď *radiány* nebo stupně, podle aktuálního nastavení. Funkce asec(z) se rovná funkci acos(1/z). z může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo*. Jedná se o inverzní funkci k funkci sec.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Inverse_trigonometric_functions] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/InverseSecant.html]

funkce acsc

Vrací hodnotu úhlu, jehož kosekans je v argumentu.

Syntax

acsc(z)

Popis

Funkce acsc vypočítá úhel, jehož kosekans je z. Výsledkem jsou buď radiány nebo stupně, podle aktuálního nastavení. Funkce acsc(z) se rovná funkci asin(1/z). z může být jakýkoliv numerický výraz, který je vyhodnocen jako reálné číslo. Jedná se o inverzní funkci k funkci csc.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Inverse_trigonometric_functions] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/InverseCosecant.html]

funkce acot

Vrací hodnotu úhlu, jehož kotangens je v argumentu.

Syntax

acot(z)

Popis

Funkce acot vypočítá úhel, jehož kotangens je z. Výsledkem jsou buď *radiány* nebo stupně, podle aktuálního nastavení. Funkce acot(z) se rovná funkci atan(1/z). z může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo*. Jedná se o inverzní funkci k funkci cot.

Poznámky

Funkce acot vrací hodnotu v rozsahu $]-\pi/2;\pi/2]$ (]-90;90] pokud jsou nastaveny stupně), což je nejčastější definice, i když jinde může být rozsah hodnot definován jako $]0;\pi[$.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Inverse_trigonometric_functions] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/InverseCotangent.html]

Hyperbolické

funkce sinh

Vrací hyperbolický sinus argumentu

Syntax

sinh(z)

Popis

Funkce sinh vypočítá hyperbolický sinus argumentu z. z může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*.

Hyperbolický sinus je definován jako: $\sinh(z) = \frac{1}{2}(e^{z}-e^{-z})$

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Hyperbolic_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/HyperbolicSine.html]

funkce cosh

Vrací hyperbolický kosinus argumentu.

Syntax

cosh(z)

Popis

Funkce cosh vypočítá hyperbolický kosinus argumentu z. z může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*.

Hyperbolický kosinus je definován jako: $\cosh(z) = \frac{1}{2}(e^{z}+e^{-z})$

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Hyperbolic_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/HyperbolicCosine.html]

funkce tanh

Vrací hyperbolický tangens argumentu.

Syntax

tanh(z)

Popis

Funkce tanh vypočítá hyperbolický tangens z. z může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*.

Hyperbolický tangens je definován jako: tanh(z) = sinh(z)/cosh(z)

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Hyperbolic_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/HyperbolicTangent.html]

funkce asinh

Vrací hodnotu, pro kterou je hyperbolický sinus rovný argumentu.

Syntax

asinh(z)

Popis

Funkce asinh počítá hodnotu proměnné, pro kterou je výsledkem hyperbolického sinu argument *z. z* může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. asinh je opačnou funkcí k funkci sinh, t.j. asinh(sinh(z)) = z.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Hyperbolic_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/InverseHyperbolicSine.html]

funkce acosh

Vrací hodnotu, pro kterou je hyperbolický kosinus rovný argumentu.

Syntax

a cosh(z)

Popis

Funkce acosh počítá hodnotu proměnné, pro kterou je výsledkem hyperbolického kosinu argument *z. z* může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. acosh je opačnou funkcí k funkci cosh, t.j. acosh(cosh(z)) = z.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Hyperbolic_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/InverseHyperbolicCosine.html]

funkce atanh

Vrací hodnotu, pro kterou je hyperbolický tangens rovný argumentu.

Syntax

atanh(z)

Popis

Funkce atanh počítá hodnotu proměnné, pro kterou je výsledkem hyperbolické tangenty argument *z. z* může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. atanh je opačnou funkcí k funkci tanh, t.j. atanh(tanh(z)) = z.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Hyperbolic_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/InverseHyperbolicTangent.html]

funkce csch

Vrací hyperbolický kosekans argumentu.

Syntax

csch(z)

Popis

Funkce csch vypočítá hyperbolický kosekans argumentu z. z může být jakýkoliv numerický výraz, který je vyhodnocen jako reálné číslo nebo komplexní číslo.

Hyperbolický kosekans je definován jako: $\operatorname{csch}(z) = 1/\sinh(z) = 2/(e^{z}-e^{-z})$

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Hyperbolic_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/HyperbolicCosecant.html]

funkce sech

Vrací hyperbolický sekans argumentu.

Syntax

sech(z)

Popis

Funkce sech vypočítá hyperbolický sekans argumentu z. z může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*.

Hyperbolický sekans je definován jako: $\operatorname{sech}(z) = 1/\cosh(z) = 2/(e^{z}+e^{-z})$

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Hyperbolic_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/HyperbolicSecant.html]

funkce coth

Vrací hyperbolický kotangens argumentu.

Syntax

coth(z)

Popis

Funkce coth vypočítá hyperbolický kotangens argumentu z. z může být jakýkoliv numerický výraz, který je vyhodnocen jako reálné číslo nebo komplexní číslo.

Hyperbolický kotangens je definován jako: $\operatorname{coth}(z) = 1/\tanh(z) = \cosh(z)/\sinh(z) = (e^{z} + e^{-z})/(e^{z} - e^{-z})$

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Hyperbolic_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/HyperbolicCotangent.html]

funkce acsch

Vrací hodnotu, pro kterou je hyperbolický kosekans rovný argumentu.

Syntax

acsch(z)

Popis

Funkce acsch počítá hodnotu proměnné, pro kterou je výsledkem hyperbolické kosekanty argument z. z může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. acsch je opačnou funkcí k funkci csch, t.j. acsch(csch(z)) = z.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Hyperbolic_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/InverseHyperbolicCosecant.html]

funkce asech

Vrací hodnotu, pro kterou se hyperbolický sekans rovná argumentu.

Syntax

asech(z)

Popis

Funkce asech počítá hodnotu proměnné, pro kterou je výsledkem hyperbolické sekanty argument z. z může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. asech je opačnou funkcí k funkci sech, t.j. asech(sech(z)) = z.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Hyperbolic_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/InverseHyperbolicSecant.html]

funkce acoth

Vrací hodnotu, pro kterou se hyperbolický kotangents rovná argumentu.

Syntax

acoth(z)

Popis

Funkce acoth počítá hodnotu proměnné, pro kterou je výsledkem hyperbolické kotangenty argument z. z může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. acoth je opačnou funkcí k funkci coth, t.j. acoth(coth(z)) = z. Pro reálné argumenty v intervalu [-1;1] není funkce acoth definovaná.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Hyperbolic_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/InverseHyperbolicCotangent.html]

Mocniny a logaritmy

funkce sqr

Vrací druhou mocninu argumentu.

Syntax

sqr(z)

Popis

Funkce sqr vrací čtverec argumentu z, t.j. druhou mocninu z. z může představovat jakýkoliv *numerický výraz*, kterého výsledkem je *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*.

funkce exp

Vrací mocninu čísla e na hodnotu argumentu.

Syntax

exp(z)

Popis

Funkce $e \ge p$ oužije na mocninu *e*, Eulerovy konstanty, na velikost mocnitele *z*. Funkce je totožná se zápisem e^z. Argument *z* může být jakýkoliv *numerický výraz*, kterého výsledkem je *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Exponential_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/ExponentialFunction.html]

funkce sqrt

Vrací druhou odmocninu argumentu.

Syntax

sqrt(z)

Popis

Funkce sqrtpočítá druhou odmocninu hodnoty z, čili mocninu z na ½. z může představovat jakýkoliv numerický výraz, kterého výsledkem je*reálné číslo*nebo*komplexní číslo*. Pokud se výpočet provádí s

reálnými čísly, argument je definován jen pro $z \ge 0$.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Square_root] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/SquareRoot.html]

funkce root

Vrací n-tou odmocninu argumentu.

Syntax

root(n, z)

Popis

Funkce root vypočítá *n*-tou odmocninu *z*. *n* a *z* mohou představovat jakýkoliv *numerický výraz*, kterého výsledkem je *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. Pokud se výpočet provádí s reálnými čísly, argument je definován jen pro $z \ge 0$.

Poznámky

Když se výpočet provádí s reálnými čísly, funkce je definována pro z<0 jen když n je liché *celé číslo*. Pro výpočty s komplexními čísly je funkce root definována pro celou komplexní rovinu s výjimkou pólu pro n=0. Povšimněte si, že pro výpočty s komplexními čísly bude mít výsledek imaginární část vždy pro případ z<0, i když výsledek by byl reálný při výpočtu s reálnými čísly a s lichým celým číslem n.

Přiklad

Místo $x^{(1/3)}$ můžete použít zápis root(3, x).

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Nth_root] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/RadicalRoot.html]

funkce In

Vrací přirozený logarirmus argumentu.

Syntax

ln(z)

Popis

Funkce ln počítá logaritmus čísla z o základu e, kterým je Eulerova konstanta. ln(z) je běžně nazýván jako přirozený logaritmus. Argument z může být jakýkoliv *numerický výraz*, kterého výsledkem je *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. Pokud jsou výpočty prováděny s reálnými čísly, argument je definován jen pro z>0. Když se výpočty provádí s komplexními čísly, z je definován pro všechna čísla s výjimkou z=0.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Natural_logarithm] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/NaturalLogarithm.html]

funkce log

Vrací desítkový logaritmus argumentu.

Syntax

log(z)

Popis

Funkce $\log počítá \log aritmus čísla z o základu 10. Argument z může být jakýkoliv$ *numerický výraz*, kterého výsledkem je*reálné číslo*nebo*komplexní číslo*. Pokud jsou výpočty prováděny s reálnými čísly, argument je definován jen pro z>0. Když se výpočty provádí s komplexními čísly, z je definován pro všechna čísla s výjimkou z=0.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Common_logarithm] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/CommonLogarithm.html]

funkce logb

Vrací logaritmus o základu n argumentu.

Syntax

logb(z, n)

Popis

Funkce logb počítá logaritmus čísla z o základu n. Argument z může být jakýkoliv numerický výraz, kterého výsledkem je reálné číslo nebo komplexní číslo. Pokud jsou výpočty prováděny s reálnými čísly, argument je definován jen pro z>0. Když se výpočty provádí s komplexními čísly, z je definován pro všechna čísla s výjimkou z=0. Základ n musí mít hodnotu kladného reálného čísla.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Logarithm] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/Logarithm.html]

Komplexní

funkce abs

Vrací absolutní hodnotu argumentu.

Syntax

abs(z)

Popis

Funkce abs vrací absolutní neboli číselnou hodnotu argumentu z, obecně psanou jako |z|. z může představovat jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. abs(z) vždy vrací kladnou reálnou hodnotu.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Absolute_value] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/AbsoluteValue.html]

funkce arg

Vrací argument parametru.

Syntax

arg(z)

Popis

Funkce arg vrací velikost úhlu z komplexní hodnoty z. z může představovat jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. arg(z) vždy vrací reálné číslo. Jednotkou výsledku mohou být *radiány* nebo stupně, v závislosti na aktuálním nastavení. Hodnota úhlu je vždy mezi $-\pi$ a π . Když z je reálné číslo, arg(z) je 0 pro kladné hodnoty a π pro záporné hodnoty. arg(0) není definován.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Arg_(mathematics)] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/ComplexArgument.html]

funkce conj

Vrací číslo komplexně sdružené s argumentem.

Syntax

conj(z)

Popis

Funkce conj vrací komplexně sdružené číslo s číslem z. z může představovat jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. Definice funkce je následovná: conj(z) = re(z) - i*im(z).

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Complex_conjugation] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/ComplexConjugate.html]

funkce re

Vrací reálnou část argumentu.

Syntax

re(z)

Popis

Funkce re vrací reálnou část čísla z. z může představovat jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Real_part] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/RealPart.html]

funkce im

Vrací imaginární část argumentu.

Syntax

im(z)

Popis

Funkce im vrací imaginární část čísla z. z může představovat jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Imaginary_part] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/ImaginaryPart.html]

Zaokrouhlování

funkce trunc

Odstraní desetinnou část argumentu.

Syntax

trunc(z)

Popis

Funkce trunc vytvoří *celé číslo* z čísla z. Tato funkce odsekne desetinou část čísla z, tedy zaokrouhlí ho směrem k nule. Číslo z představuje jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. Když z je komplexní číslo, funkce vrací výsledek trunc(re(z))+trunc(im(z))**i**.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Truncate] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/Truncate.html]

funkce fract

Vrací desetinnou část argumentu.

Syntax

fract(z)

Popis

Funkce fract vrací desetinnou část čísla z. Sčítanec, který tvoří *celé číslo*, je od čísla z odečten, tedy: fract(z) = z - trunc(z). Argument z může být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. Když je z komplexním číslem, potom funkce vrací výsledek fract(re(z))+fract(im(z))**i**.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Floor_and_ceiling_functions#Fractional_part] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/FractionalPart.html]

funkce ceil

Zaokrouhluje argument nahoru.

Syntax

ceil(z)

Popis

Funkce ceil najde nejmenší *celé číslo*, které není menší než z. Argument z může představovat jakýkoliv *numerický výraz*, kterého výsledkem je *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. Když z je komplexní číslo, funkce vrací výsledek ceil(re(z))+ceil(im(z))**i**.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Floor_and_ceiling_functions]

MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/CeilingFunction.html]

funkce floor

Zaokrouhluje argument dolu.

Syntax

floor(z)

Popis

Funkce floor, nazývana také jako funkce největšího celého čísla, dává největší *celé číslo*, které není větší než z. Argument z může představovat jakýkoliv *numerický výraz*, kterého výsledkem je *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. Když z je komplexní číslo, funkce vrací výsledek floor(re(z))+floor(im(z))**i**.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Floor_and_ceiling_functions] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/FloorFunction.html]

funkce round

Zaokrouhluje číslo na určený počet desetinných míst.

Syntax

round(z,n)

Popis

Funkce round zaokrouhlí z na počet desetinných míst daný parametrem n. Argument z může představovat jakýkoliv numerický výraz, kterého výsledkem je reálné číslo nebo komplexní číslo. Když z je komplexní číslo, funkce vrací výsledek round(re(z),n)+round(im(z),n)i. n může být numerickým výrazem, kterého výsledkem je celé číslo. Pokud n < 0, z je zaokrouhleno na n řádových míst vlevo od desetinné čárky (resp. tečky).

Příklady

round(412.4572,3) = 412.457 round(412.4572,2) = 412.46 round(412.4572,1) = 412.5 round(412.4572,0) = 412 round(412.4572,-2) = 400

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Rounding] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/NearestIntegerFunction.html]

Nespojité

funkce sign

Vrací hodnotu znaménka argumentu.

Syntax

sign(z)

Popis

Funkce sign, zvaná také jako signum, vrací hodnotu znaménka z. Argument z může být libovolný numerický výraz, který je vyhodnocen jako reálné číslo nebo komplexní číslo. Když z je reálné číslo, sign(z) vrací výsledek 1 pro z>0 a -1 pro z<0. sign(z) vrací 0 pro z=0. Pokud se z vyhodnotí jako komplexní číslo, potom sign(z) vrací z/abs(z).

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Sign_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/Sign.html]

funkce u

Funkce jednotkového skoku.

Syntax

u(z)

Popis

Funkce u(z) je nazývána jednotkovým skokem (také Heavisideovou funkcí). Argument z může být libovolný numerický výraz, který je vyhodnocen jako reálné číslo. Funkce není definovaná, pokud z má imaginární část. u(z) vrací 1 pro $z \ge 0$ and 0 pro z < 0.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Unit_step#Discrete_form] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/HeavisideStepFunction.html]

funkce min

Vyhledá a vrátí minimální z hodnot odevzdaných jako argumenty.

Syntax

min(A,B,...)

Popis

Funkce min vrací nejmenší ze všech argumentů. min může mít od dvou do libovolného počtu argumentů. Každý argument může představovat libovolný *mumerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní čísla*. Pokud jsou argumenty komplexní čísla, funkce vrací min(re(A), re(B), ...) + min(im(A), im(B), ...)**i**.

funkce max

Vyhledá a vrátí největší hodnotu z odevzdaných argumentů.

Syntax

max(A,B,...)

Popis

Funkce max vrátí maximální hodnotu ze svých argumentů. Funkci max je možné odevzdat libovolný počet argumentů, nejméně však dva. Každý argument může představovat libovolný *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní čísla*. Když jsou argumenty komplexní čísla, funkce vrátí hodnotu max(re(A), re(B), ...) + max(im(A), im(B), ...)**i**.

funkce range

Vrací druhý argument, pokud tento leží v rozsahu mezi prvním argumentem a třetím argumentem.

Syntax

range(A,z,B)

Popis

Funkce range vrátí z, když z je větší než A a menší než B. Pokud z < A, tehdy vrací A. Když z > B, je vrácena hodnota B. Argumenty mohou představovat libovolný *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* or *komplexní čísla*. Funkce dává stejný výsledek jako max(A, min(z, B)).

funkce if

Vyhodnotí jednu nebo více podmínek a vrátí výsledek, jenž přísluší vyhovující podmínce.

Syntax

if(cond1, f1, cond2, f2, ... , condn, fn [,fz])

Popis

Funkce if vyhodnotí podmínku *cond1* a pokud je různá od nuly, je argument *f1* vyhodnocen a vrácen. Jinak je vyhodnocena podmínka *cond2*, a pokud je různá od nuly, je argument *f2* vyhodnocen a vrácen,

a tak dále. Pokud žádná z podmínek není splněná, funkce vyhodnotí a vrátí argument fz. fz je volitelný argument, a když není použitý, funkce if vrátí chybu v případě, že žádná z podmínek nebyla vyhodnocena jako pravdivá. Každý z argumentů může představovat libovolný *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní čísla*.

Speciální

funkce integrate

Vrací aproximaci numerického integrálu daného výrazu ve zvoleném rozsahu.

Syntax

integrate(f,var,a,b)

Popis

Funkce integrate vraci aproximaci numerického integrálu funkce *f* s proměnnou *var* od dolní meze *a* po horní mez *b*. Matematický zápis má podobu:

Výsledek toho integrálu je stejný jako velikost plochy mezi funkcí f a osou x od a po b, přičemž plocha pod osou se bere jako záporná. Funkce f může být jakákoliv funkce s proměnnou určenou druhým argumentem *var*. Meze a a b mohou být jakýkoliv *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo*, nebo mohou obsahovat zápis – INF resp. INF jako symbol záporné nebo kladné nekonečné hodnoty. Funkce integrate nevypočítává integrál přesně. Vyhodnocení se děje s použitím Gaussova-Kronrodova integračního pravidla s počtem bodů 21, adaptivně k odhadu relativní chyby menší než 10⁻³.

Příklady

Funkce $f(x)=integrate(t^2-7t+1, t, -3, 15)$ vypočítá integrál z $f(t)=t^2-7t+1$ od -3 do 15 s výsledkem 396. Daleko užitečnější je f(x)=integrate(s*sin(s), s, 0, x). Tato funkce vykreslí průběh integrálu z f(s)=s*sin(s) od 0 po x, což je totožné s určitým integrálem funkce f(x)=x*sin(x).

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Integral] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/Integral.html]

funkce sum

Vrací sumu výsledků výrazu, vyhodnocovaného pro zadaný rozsah celých čísel.

Syntax

sum(f,var,a,b)

Popis

Funkce sum vrací sumu výsledků funkce *f*, ve které je proměnná *var* vyhodnocována pro všechna celá čísla od *a* do *b*. Matematický zápis tohoto postupu je:

$$\sum_{x=a}^{b} f(x)$$

f může být libovolná funkce s proměnnou uvedenou v druhém argumentu *var. a* i *b* může být jakýkoliv *numerický výraz*, kterého výsledkem jsou *celá čísla*.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Summation] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/Sum.html]

funkce product

Vrací součin výsledků výrazu, vyhodnocovaného pro zadaný rozsah celých čísel.

Syntax

product(f,var,a,b)

Popis

Funkce product vrací součin výsledků funkce *f*, ve které je proměnná *var* vyhodnocována pro všechna celá čísla od *a* do *b*. Matematický zápis tohoto postupu je:

$$\prod_{x=a}^{b} f(x)$$

f může být libovolná funkce s proměnnou uvedenou v druhém argumentu var. a i b může být jakýkoliv numerický výraz, kterého výsledkem jsou celá čísla.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Multiplication#Capital_pi_notation] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/Product.html]

funkce fact

Vrací faktoriál argumentu.

Syntax

fact(n)

Popis

Funkce fact vrací faktoriál argumentu *n*, obvykle se zapisuje jako n!. *n* může být libovolný *numerický výraz*, kterého výsledkem je kladné *celé číslo*. Funkce je definovaná jako fact(n)=n(n-1)(n-2)...1, a souvisí s gamma funkcí vztahem fact(n)=gamma(n+1).

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Factorial] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/Factorial.html]

funkce gamma

Vrací hodnotu Eulerovy gama funkce argumentu.

Syntax

gamma(z)

Popis

Funkce gamma vrací výsledek Eulerovy gama funkce pro z, psané jako $\Gamma(z)$. z může být libovolný numerický výraz, kterého výsledkem je reálné číslo nebo komplexní číslo. Funkce gama souvisí s funkcí faktoriálu podle vztahu fact(n)=gamma(n+1). Matematická definice gama funkce je:

$$\Gamma(z) = \int_0^\infty t^{z^{-1}} e^{-t} dt$$

Tato funkce se nedá vyhodnotit přesně, a tak Graph využívá pro výpočet funkce gamma Lanczosovu aproximaci.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Gamma_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/GammaFunction.html]

funkce beta

Vrací hodnotu Eulerovy beta funkce argumentů.

Syntax

beta(m, n)

Popis

Funkce beta vrací výsledek Eulerovy beta funkce pro m a n. Argumenty m and n může být libovolný numerický výraz, kterého výsledkem je reálné číslo nebo komplexní čísla. Funkce beta souvisí s funkcí gamma podle vztahu beta(m, n) = gamma(m) * gamma(n) / gamma(m+n).

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Beta_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/BetaFunction.html]

funkce W

Vraci hodnotu Lambertovy W-funkce pro daný argument.

Syntax

W(z)

Popis

Funkce W vrací výsledek Lambertovy W-funkce, zvané též funkcí omega, vyhodnocené pro argument z. Jako z může vystupovat jakýkoliv *numerický výraz*, který se vyhodnotí jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*. Inverzní funkce k funkci W má tvar $f(W)=W*e^W$.

Poznámky

Pro reálné hodnoty z, když z < -1/e, funkce W dává imaginární hodnoty.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Lambert_w_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/LambertW-Function.html]

funkce zeta

Vrací hodnotu Riemannovy zeta funkce pro zadaný argument.

Syntax

zeta(z)

Popis

Funkce zeta vrací výsledek Riemannovy funkce zeta, obvykle psané jako $\zeta(s)$. Argumentem z může být libovolný *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo* nebo *komplexní číslo*.

Poznámky

Funkce zeta je definována pro celou komplexní rovinu s výjimkou pólu pro z=1.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Riemann_zeta_function] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/RiemannZetaFunction.html]

funkce mod

Vraci zbytek z dělení prvního argumentu druhým argumentem.

Syntax

mod(m,n)

Popis

Výpočet *m* modulo *n* dává zbytek z dělení m/n. Funkce mod určí zbytek f tak, aby platilo m = a*n + f pro nějaké celé číslo a. Znaménko čísla f je vždy stejné jako znaménko čísla *n*. Když *n*=0, funkce mod vrací 0. Argumenty *m* a *n* mohou znamenat libovolný *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo*.

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Modular_arithmetic] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/Congruence.html]

funkce dnorm

Funkce vrací normální rozdělení prvního argumentu s volitelnou střední hodnotou a standardní odchylkou.

Syntax

 $dnorm(x, [\mu, \sigma])$

Popis

Funkce dnorm představuje hustotu pravděpodobnosti normálního rozdělení, nazývaného také Gaussovo rozdělení. *x* je náhodná veličina, zvaná jako náhodná proměnná, μ je střední hodnota a σ je standardní odchylka. μ and σ jsou volitelné, a pokud se vynechají, použijí se hodnoty μ =0 and σ =1 pro standardní normální rozdělení. *x*, μ a σ mohou představovat libovolný *numerický výraz*, který je vyhodnocen jako *reálné číslo*, kde σ > 0. Normální rozdělení je definováno jako:

dnorm(x,
$$\mu, \sigma$$
) = $\frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}}e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}}$

Viz též

Wikipedia [http://en.wikipedia.org/wiki/Normal_distribution] MathWorld [http://mathworld.wolfram.com/NormalDistribution.html]

Dialogy

Osy

Když vyberete položku menu Úpravy → Osy..., zobrazí se dole uvedený dialog. V tomto dialogu můžete konfigurovat všechny vlastnosti, které se týkají soustavy souřadnic. Dialog má čtyři karty se záložkami. První karta, ukázaná níže, obsahuje volby pro osu x. Záložka s označením Osa y a příslušná karta jsou úplně analogické s touto první:

Osa x/Osa y

Osy			х
Osa x Osa y Na	stavení Písma a I	barvy	
<u>M</u> inimum:	-10 🔽 <u>F</u>	Popis: x	
M <u>a</u> ximum:	10 P <u>r</u> ůs	sečík s osou y v bodě y= 0	
<u>V</u> zdálenost značek:	5	Au <u>t</u> omatická 📝 <u>Z</u> obrazit značky	
Jednotka mřížky:	5	Aut <u>o</u> matická 🔲 Zo <u>b</u> razit mřížku	
Logaritmicky			
🔽 Zobraz <u>i</u> t čísla	Z	Zobrazit ja <u>k</u> o násobek π	
Uložit jako výchozí	ОК	Stomo Nápověd	la

Minimum

Toto je nejnižší hodnota na zvolené ose. Výchozí hodnota: -10

Maximum

Toto je nejvyšší hodnota na zvolené ose. Výchozí hodnota: 10

Vzdálenost značek

Je to vzdálenost mezi značkami dílků stupnice na zvolené ose. Značky jsou tvořeny krátkými čárkami, kolmými k ose. Pole *Vzdálenost značek* se použije jak pro značky, tak i pro čísla k nim patřící. U logaritmické stupnice pole *Vzdálenost značek* představuje poměr mezi značkami. Například, *Vzdálenost značek* nastavená na 4 dá dílky 1, 4, 16, 64, atd. na logaritmické ose, zatímco dílky 0, 4, 8, 12, atd. se objeví na běžné lineární ose.

Jednotka mřížky

Je to vzdálenost mezi linkami mřížky, kolmými k osám. Použije se jen tehdy, jsou-li linky nastavené jako viditelné.

Logaritmicky

Pokud chcete mí na ose logaritmickou stupnici, zaškrtněte toto políčko.

Zobrazit čísla

Když je toto políčko zaškrtnuto, u stupnice osy se zobrazí čísla, vzájemně od sebe vzdálená o hodnotu v poli *Vzdálenost značek*.

Popis

Když je toto políčko zaškrtnuto, text v přilehlém poli se zobrazí těsně nad osou x na pravé straně souřadné soustavy. V případě osy y se text objeví napravo od osy v horní části oblasti grafu. Toto se dá použít, když chcete uvést, jaké jednotky jsou pro osy použité.

$Průsečík \; s \; osou \; y \; v \; bodu \; / \; Průsečík \; s \; osou \; x \; v \; bodu$

Toto je souřadnice bodu druhé osy, který bude průsečíkem obou os. Dá se použít jen tehdy, když *Zobrazení os* je *Uprostřed*. Výchozí hodnota: 0

Automatická

Je-li zaškrtnuta, program automaticky zvolí hodnotu pro *Vzdálenost značek*, která bude vhodná pro stupnici osy a velikost oblasti grafu.

Automatická

Je-li volba zaškrtnutá, Jednotka mřížky získá stejnou hodnotu jako Vzdálenost značek.

Zobrazit značky

Když je toto políčko zaškrtnuté, značky dílků se zobrazí jako krátké čárky na ose, v rozestupech zvolených v poli *Vzdálenost značek*.

Zobrazit mřížku

Když je toto políčko zaškrtnuté, linky mřížky se zobrazí jako tečkované čáry kolmé k osám, zabarvené podle nastavení v kartě *Písma a barvy*, a v rozestupech zvolených v poli *Jednotka mřížky*.

Zobrazit jako násobek π

Je-li políčko zaškrtnuté, čísla stupnice na ose mají tvar zlomku násobeného π , například $3\pi/2$. Políčko *Zobrazit čísla* musí být zaškrtnuto, aby tato možnost byla k dispozici.

Nastavení

Osy Osa x Osa y Nastavení	Písma a barvy	
Nazev: Zobrazit legendu Umístění legendy Pravý homí roh Pravý dolní roh	 Počítat s komplexnír Zobrazení os Žádné Uprostřed 	mi čísly Trigonometrie <u>Radiány</u> <u>Stupně</u>
Levý homí roh Levý dolní roh		itomo Nápověda

Název

Sem můžete zapsat název, který se zobrazí nad souřadnicovým systémem. Pomocí tlačítka vpravo můžete měnit písmo.

Zobrazit legendu

Chcete-li, aby se *legenda* se seznamem funkcí a posloupností bodů zobrazila v horním pravém rohu oblasti grafu, tak toto políčko zaškrtněte. Písmo můžete měnit na kartě *Písma a barvy*.

Umístění legendy

Zde si můžete zvolit, ve kterém ze čtyř rohů má být *legenda* umístěná. Její polohu můžete změnit i pravým klepnutím na legendu v oblasti grafu.

Počítat s komplexními čísly

Toto políčko zaškrtněte, když chcete používat *komplexní čísla* při vykreslování grafů. Tím se sice prodlouží čas potřebný pro vykreslení grafu, ale může to být nevyhnutné ve zřidkavých situacích, kdy mezivýsledky vyhodnocování jsou komplexní. Finální výsledek musí být reálný, aby ho bylo možné vykreslit. Nepřekáží to však vyhodnocení pomocí položek menu Hodnota a Tabulka.

Zobrazení os

Zvolte zobrazení Žádné, chcete-li, aby se osy nezobrazily. Zvolte *Uprostřed* pro zobrazení normálního souřadnicového systému. Bod překřížení os se dá změnit hodnotami v polích *Průsečík s osou x v bodu* a *Průsečík s osou y v bodu*. Možnost *Vlevo dole* zvolte, když chcete mít osy umístěné na spodním a

levém okraji oblasti grafu, čím se také potlačí volba *Průsečík s osou x v bodu / Průsečík s osou y v bodu.*

Trigonometrie

Zvolte si možnost, zda mají být trigonometrické funkce počítané v jednotkách *Radiány* nebo *Stupně*. Tato volba se projeví i v tom, jak se zobrazí *komplexní čísla* v polárním tvaru.

Písma a barvy

Barvy Barva pozadí: ▼ Písma Písmo popisů: 2 Barva os: ▼ Písmo čísel: 2 Barva mřížky: Vlastní ▼ Písmo legendy: 2	Osy Osa x Osa y Nastavení ^P ísma a barvy		
B <u>a</u> rva os: <u>B</u> arva mřížky: ☐ Vlastní. ▼ Písmo legendy: <u>A</u>	Barvy Barva pozadí:	Písma Pí <u>s</u> mo popisů:	<u>*</u>
<u>B</u> arva mřížky: ☐ Vlastní ▼ Pís <u>m</u> o legendy: <u>A</u>	B <u>a</u> rva os: ▼	<u>P</u> ísmočísel:	
	<u>B</u> arva mřížky: ☐ Vlastní ▼	Pís <u>m</u> o legendy:	
	<u>B</u> arva mřížky: ☐ Vlastní ▼	Pís <u>m</u> o legendy:	
	Uložit jako výchozí OK	Stomo	Nápověda

Barvy

Můžete měnit barvu pozadí, barvu os a barvu pro nakreslení linek mřížky.

Písma

Může si zvolit fonty, použité pro písmo popisů, písmo čísel na osách, a písmo použité v poli legenda.

Uložit jako výchozí

Když zaškrtnete toto políčko, po stlačení OK se uloží všechna nastavení v tomto dialogu a budou použita jako výchozí v budoucím souřadném systému pro nový graf. Toto výchozí nastavení je uloženo ve vašem uživatelském profilu Windows, takže každý uživatel ve Windows může mít své vlastní výchozí hodnoty nastavení programu Graph.

Možnosti

Když zvolíte položku menu Úpravy \rightarrow Možnosti..., objeví se níže ukázané dialogové okno. V tomto dialogu se dají měnit všeobecné možnosti v nastavení programu.

N	ložnosti			
	Desetinná místa:	4		Komplexní čísla
	Poslední soubory:	4	×	 <u>R</u>eálná část <u>K</u>artézsky
	<u>M</u> ax. kroků zpět:	50	×	Polámě
	<u>V</u> elikost písma:	100%		-
	<u>J</u> azyk:	Czech		•
	🔲 Vlastní desetinn	ný oddělo	ovač	
	🔽 Přįřadit soubory	GRF		
	✓ Zobrazit vysvět	livky		
	📝 Při <u>u</u> kočení ulo	žit praco	vní ploc	hu
	🔽 Pri spuštění zjiš	tiovat no	vou ver	zi programu Graph
	ОК	9	itomo	Nápověda

Desetinná místa

Toto je počet desetinných míst, s nímž budou uváděny výsledky. Tento počet nemá žádný vliv na prováděné výpočty nebo zobrazované grafy.

Poslední soubory

Toto je maximální počet nedávno otevřených souborů, jejichž seznam je uveden v menu Soubor. Číslo musí mít velikost 0 až 9. Pokud je 0, žádný z nedávno použitých souborů nebude uveden.

Max. kroků zpět

Po každém kroku při používání programu se ukládají informace pro případný návrat před vykonaný krok. Přednastavená hodnota *Max. kroků zpět* je 50, ta znamená, že se můžete vrátit o 50 kroků zpět v provedených změnách. Pro každý krok návratu se zabere určitá malá část paměti. Pokud má váš systém malou paměť RAM, snížením hodnoty *Max. kroků zpět* můžete část paměti uvolnit.

Velikost písma

Toto pole můžete využít pro změnu velikosti písma a uživatelského prostředí. Tato možnost se hodí v případě, že máte monitor s vysokým rozlišením, nebo kvůli jiné příčině máte těžkosti s čitelností uživatelského prostředí.

Jazyk

Pomocí tohoto seznamu si zobrazíte dostupné jazyky lokalizace programu. Zde zvolený jazyk bude používán i při dalším spuštění programu. Každý uživatel programu si může zvolit svůj odlišný jazyk.

Vlastní desetinný oddělova

Tento desetinný oddělovač se použije při exportu dat do souborů nebo schránky. Když není zaškrtnutý, bude použitý desetinný oddělovač v souladě s regionálním nastavením Windows. Vlastní oddělovač se nepoužívá pro výrazy zadávané do programu Graph, pro ten se vždy používá tečka jako oddělovač desetinné části.

Přiřadit soubory GRF

Zaškrtnutím toho pole určíte, že soubory s příponou .grf jsou přiřazeny k programu. Program se automaticky spustí a otevře takový soubor, když provedete zdvojené klepnutí na jeho jméno v prohlížeči.

Zobrazit vysvětlivky

Pokud jste zaškrtli toto pole, spatříte na několik sekund malý rámeček s vysvětlivkou vždy, když postojíte s ukazatelem myši nad nějakým objektem, jako pole pro úpravu, výběr ap. Tato vysvětlivka se také zobrazí na stavové liště u spodního okraje hlavního okna.

Při ukočení uložit pracovní plochu

Když je toto pole zaškrtnuto, program Graph si uloží velikost hlavního okna před ukončením. Při budoucím startu programu se tato velikost opětovně nastaví. Stejně bude uložena i šířka oblasti pro *Seznam funkcí*. Když pole není zaškrtnuto, bude při startu použito nastavení, které bylo v minulosti uloženo jako poslední.

Komplexní čísla

Zvolte si, jakým způsobem chtete zobrazovat komplexní čísla v tabulce Hodnota. Volba *Reálná* část znamená, že se zobrazí jen *reálné číslo*. Pokud je číslo imaginární, nebude zobrazeno a ukáže se chybové hlášení. Volba *Kartézsky* způsobí, že *komplexní čísla* jsou zobrazována ve tvaru a+bi, kde a je

reálná část a b je část imaginární. Volbou *Polárně* dosáhneme zobrazování čísel ve tvaru a $\angle \theta$, kde a je

absolutní hodnota čísla a θ je jeho úhel. θ závisí na volbě jednotek *Radiány* nebo *Stupně* pod záložkou *Trigonometrie* v dialogu Osy.

Povšimněte si, že v některých případech můžete dostat rozdílné výsledky v tabulce Hodnota podle toho, jak jsou nastavena *Komplexní čísla*: při volbě *Reálná část* se Graph pokusí najít možné reálné výsledky, kdežto volby *Kartézsky* a *Polárně* mohou dát pro stejné vyhodnocení nereálná čísla.

Při spuštění zjišťovat novou verzi programu Graph

Když bylo pole zaškrtnuto, při každém spuštění program prověří, zda je k dispozici na Internetě novější verze. Pokud se novější verze najde, budete dotázáni na to, zda chcete navštívit webovou stránku a Graph aktualizovat. Když se novější verze nezjistí, nezobrazí se žádné hlášení. V případě, že tato funce byla vyřazena, vždy máte možnost pomocí menu Nápověda \rightarrow Internet \rightarrow Zkontrolovat aktualizace zjistit, jestli existuje nová verze.

Vložit funkci

Když chcete vložit funkci, použijte položku menu Funkce \rightarrow Vložit funkci... a zobrazí se vám níže uvedený dialog. Na úpravu existující funkce ji nejdřív zvolte v oblasti *Seznam funkci* a pokračujte přes menu Funkce \rightarrow Upravit....

Upravit funkci
<u>T</u> yp funkce: Běžná funkce y=f(x) ▼
Rovnice funkce
$f(x) = \sin(x)$
Rozsah argumentu
<u>Q</u> d: -5 <u>D</u> o: 15 <u>V</u> ýpočtů:
Kapagyé batu
Počátek:
Text legendy
Popis:
Vlastnosti grafu
Styl čány: Zohrazit: Automatická
Barva: ▼ Šíř <u>k</u> a: 3 ↓
OK Stomo Nápověda

Typ funkce

Na výběr máte tři různé typy funkcí: **Běžná funkce**, **parametrická funkce** a **polární funkce**. Běžná funkce je definovaná jako y=f(x), tzn. že pro každou souřadnici x je přiřazena přesně jedna souřadnice y, i když pro některá x nemusí být definovaná.

U parametrické funkce jsou souřadnice x a y vypočítávané z nezávisle proměnné t, nazývané jako parametr. Parametrická funkce je tedy definovaná dvěma funkcemi: x(t) a y(t).

Polární funkce r(t) naznačuje rovnici pro výpočet vzdálenosti od počátku souřadnic k bodu funkce pod úhlem t. t je přímý úhel mezi kladnou poloosou x a ramenem k bodu funkce. Znamená to, že souřadnice x,y jsou určované vztahy x(t)=r(t)*cos(t), y(t)=r(t)*sin(t).

Rovnice funkce

Sem vkládáte rovnici funkce. Může mít tvar f(x), x(t),y(t) nebo r(t), v závislosti na typu funkce. V kapitole Přehled funkcí je uveden kopletní seznam všech dostupných proměnných, konstant a funkcí, které mohou být použity pro kreslení grafů.

Rozsah argumentu

Můžete si zvolit interval pro nezávisle proměnnou. Pole *Od* a *Do* určují začátek a konec intervalu. Pokud typem funkce je běžná funkce, můžete jedno nebo obě pole nechat prázdná, výpočet grafu proběhne od mínus nekonečna po plus nekonečno. Když je typem funkce parametrická nebo polární funkce, musíte vždy určit interval. Když je typem funkce parametrická nebo polární funkce, musíte výpočtů hodnot funkce. Čim větší počet stanovíte, tím hladší bude vzhled grafu, ale prodlouží se čas pro jeho vykreslení. Pro běžnou funkci se doporučuje ponechat pole *Výpočtů* prázdné a ponechat na program Graph určení optimálního počtu výpočtů. Můžete však vložit svou představu o množství výpočtů, když graf není dostatečně detailní, například asymptoty nejsou zobrazeny správně. Povšimněte si, že pole *Výpočtů* znamená minimální počet výpočtů. Program Graph může přidat další výpočty v kritických bodech, když v poli *Zobrazit* je vybraná možnost *Automatická*.

Koncové body

Zde máte k dispozici grafické značky pro začátek a/nebo konec intervalu. Když není interval určen, koncové značky se zobrazí na místech, kde funkce vstupuje nebo opouští oblast grafu. Přednastavený je výběr bez koncových bodů.

Text legendy

Vložte popis, který má být zobrazen na ploše *legenda*. Když je popis prázdný, v legendě se zobrazí rovnice funkce.

Vlastnosti grafu

Máte na výběr různé styly čar, kterými může být graf vykreslen. K dispozici je plná, čárkovaná, tečkovaná čára anebo jejich kombinace. *Styl čáry* je použitelný jen tehdy, když v poli *Zobrazit* byla vybrána možnost *Čáry* nebo *Automatická*. Když se v poli *Zobrazit* nachází *Tečky*, potom bude každý kalkulovaný bod zobrazený jednou tečkou. Obdobně při volbě *Čáry* v poli *Zobrazit* budou sousední kalkulované body spojené pomocí čáry. Volba *Automatická* také způsobí vykreslování čárou, ale program Graph provede více výpočtů v kritických místech za účelem vylepšení vzhledu grafu. Při této volbě se také může přerušit čára, pokud se programu jeví jako asymptota. Můžete si také nastavit šířku čáry grafu. Šířku vyjádříte počtem pixelů monitoru. A volitelná je i barva grafu, na výběr máte mnoho různých odstínů. Program si uloží a při dalším použití předloží stejné vlastnosti, jaké byly naposledy použité.

Vložit tečnu/kolmici

S použitím dialogu uvedeného níže můžete vložit nebo úpravit tečnu či kolmici k funkci. Pro vložení nové tečny nebo kolmice použijte menu Funkce \rightarrow Vložit tečnu/kolmici.... Pro změnu existující tečny či kolmice nejdřív zvolte její funkci v poli *Seznam funkci* a pokračujte položkou Funkce \rightarrow Upravit....

Tečna je přímka, která se dotýká grafu funkce v určeném bodě, aniž by ji protínala. Tato tečna však může protnout graf na jiném místě. Kolmice je přímka, kolmá ke grafu funkce v určeném bodě. Pokud je ten graf běžnou funkcí, určený bod je identifikován x-ovou souřadnicí, zatímco pro parametrickou nebo polární funkci je tento bod určen nezávislým parametrem t.

Vložit tečnu/kolmici	×
χ=	
Text legendy <u>P</u> opis:	
Rozsah argumentu Od: Do	:
Koncové body Počát <u>e</u> k: 🔹 Kor	nec: 🗸
Vastnosti grafu <u>S</u> tyl čáry: ▼ <u>B</u> arva: ▼	Typ <u>T</u> ečna <u>K</u> olmice
Šířk <u>a</u> : 1	
OK Stomo	Nápověda

Rozsah argumentu

Můžete si zvolit interval pro tečnu/kolmici. Pole *Od* a *Do* označují začátek a konec intervalu. Můžete ponechat jedno nebo obě pole prázdná, a jejich přímky se budou kreslit od mínus nekonečna do plus nekonečna.

Koncové body

Zde si můžete vybrat, jakými značkami se zobrazí začátek a/nebo konec intervalu. Pokud interval není určen, značky se zobrazí na okraji plochy pro graf. Přednastavený stav je bez značek.

Text legendy

Můžete vložit text, který se zobrazí v poli legenda. Když popis nevložíte, bude zobrazena rovnice funkce.

Vlastnosti grafu

Můžete si vybrat styl čáry, kterým chcete nakrestit tečnu nebo kolmici. Na výběr je plná čára, čárkované, tečkovaná, nebo jejich kombinace. Dá se také zvolit tlouštka čáry tečny/kolmice. Tato tlouštka je udaná počtem pixelů na monitoru. A jsou také k dispozici nejrůznější barvy, ze kterých si můžete vybrat tu svou.

Vložit šrafování

Dialogové okno ukázané níž slouží pro vložení šrafování k vybrané funkci. Pro vložení nového šrafování začněte položkou Funkce \rightarrow Vložit šrafování.... Na úpravu existujícího šrafování musíte ho nejprve zvolit v poli *Seznam funkcí* a pokračovat položkou Funkce \rightarrow Upravit.... Šrafování slouží k vyznačení plochy mezi grafem funkce a nějakou jinou hranicí.

Šrafování

Na kartě Šrafování si můžete vybrat jedno z následujících ohraničení šrafované plochy:

Od funkce k ose x

Toto bývá nejčastěji používaný typ šrafování. Vyznačí se jím plocha mezi grafem funkce a osou x ve vybraném intervalu. Pokud zaškrtnete volbu *Začít od průsečíku* nebo *Pokračovat k průsečíku*, interval se rozšíří směrem doleva nebo doprava až k průsečíku grafu s osou x.

Od funkce k ose y

Tímto typem se vyznačí plocha mezi grafem funkce a osou y ve vybraném intervalu. Není často používaným typem, asi je nejužitečnější pro parametrické funkce. Uvědomte si, že pro stanovení intervalu opět použijete souřadnici x. Pokud zaškrtnete volbu *Začít od průsečíku* nebo *Pokračovat k průsečíku*, interval se rozšíří směrem dolu nebo nahoru až k průsečíku grafu s osou y.

Pod funkcí

V tomto případě bude vyšrafována oblast mezi grafem funkce a spodním okrajem plochy grafu ve zvoleném intervalu. Pokud zaškrtnete volbu *Začít od průsečíku* nebo *Pokračovat k průsečíku*, interval se rozšíří směrem doleva nebo doprava až k průsečíku grafu se spodním okrajem plochy.

Nad funkcí

Při této volbě bude vyšrafována oblast mezi grafem funkce a horním okrajem plochy grafu ve zvoleném intervalu. Pokud zaškrtnete volbu *Začít od průsečíku* nebo *Pokračovat k průsečíku*, interval se rozšíří směrem doleva nebo doprava až k průsečíku grafu s horním okrajem plochy.

Uvnitř funkce

Tato volba způsobí vyšrafování uvnitř funkce grafu ve zvoleném intervalu. Pokud zaškrtnete volbu **Začít** *od průsečíku* nebo *Pokračovat k průsečíku*, interval se rozšíří až k průsečíku grafu se sebou samým. Tento typ se obzvlášť hodí pro vyšrafování uzavřených ploch parametrických nebo polárních funkcí, ale může se použít i u běžných funkcí.

Mezi funkcemi

Při této volbě se vyšrafuje oblast mezi grafy dvou funkcí. První funkce je ta, kterou zvolíte v poli *Seznam funkcí* hlavního okna před vyvoláním dialogu. Druhou funkci potom vyberete ze seznamu uvedeném

na kartě **Druhá funkce**. U běžných funkcí bude interval šrafování stejný pro obě funkce. V případě parametrických funkcí můžete stanovit pro každou funkci její vlastní interval. Když nezvolíte žádný interval pro druhou funkci, použije se stejný rozsah, jaký má první funkce.

Možnosti

Na této kartě Možnosti můžete měnit vlastnosti pro šrafování.

Vložit šrafování 💽
Šrafování Možnosti Druhá funkce
<u>P</u> opis: Šrafování 1
Rozsah
Od:
Do: Pokračovat k průsečíku
Vastnosti <u>S</u> tyl:
Barva:
OK Stomo Nápověda

Od

Sem můžete napsat hodnotu, od které má šrafovaná plocha začít. Stanovuje se souřadnice x pro běžnou funkci, nebo parametr t v případě parametrické nebo polární funkce. Pokud hodnotu nestanovíte, šrafování začne od záporného nekonečna. Když zaškrtnete políčko *Začít od průsečíku*, počáteční souřadnice šrafování bude zmenšena od vložené hodnoty až k hodnotě, při které graf protíná osu, okraj plochy grafu, sám sebe nebo jiný graf, v závislosti na vybraném typu šrafování.

Do

Sem můžete napsat hodnotu, při které má šrafovaná plocha skončit. Stanovuje se souřadnice x pro běžnou funkci, nebo parametr t v případě parametrické nebo polární funkce. Pokud hodnotu nestanovíte, šrafování bude pokračovat až do kladného nekonečna. Když zaškrtnete políčko *Pokračovat k průsečíku*, konečná souřadnice šrafování bude zvětšena nad vloženou hodnotu až k hodnotě, při které graf protíná osu, okraj plochy grafu, sám sebe nebo jiný graf, v závislosti na vybraném typu šrafování.

Styl

Zde si můžete vybrat jeden z nabízených stylů šrafování. Když použijete kompaktní barevný odstín, ten překryje všechny křivky, které v seznamu funkcí předcházejí toto šrafování.

Barevný

Zde si můžete vybrat jednu z nabízených barev šrafování.

Označit hranice

Zaškrtněte toto políčko v případě, že chcete nakreslit linku na okraji šrafování. Bez zaškrtnutí políčka zůstane šrafování bez ohraničení, což může být užitečné v případě že chcete, aby dvě samostatná šrafování vypadala jako jedno.

Druhá funkce

Když jste zvolili typ *Mezi funkcemi* na kartě Šrafování, na kartě *Druhá funkce* můžete vybrat druhou funkci. Karta dialogu *Druhá funkce* následuje.

Dialogy

Vložit šrafování		×
Šrafování Mož	inosti Druhá funkce	
Druhá funkce:		
f(x)=cos x-5 x(t)=t^2 . y(t)=si n(t)=t+3	in 3t	
Rozsan sratov		
<u>U</u> a:	Začít od průsečíku	
Do:	ekračovat k průsečíku	
	OK Stomo Nápově	éda

Rozsah šrafování pro druhou funkci

Tento rozsah stanovuje interval pro druhou funkci, a zadává se úplně stejně jako interval pro první funkci na kartě *Možnosti*. Je ale k dispozici jen pro parametrické funkce, ne pro běžné. U druhé běžné funkce bude její interval shodný s intervalem pro první funkci. Pokud nezadáte začátek ani konec intervalu pro parametrickou funkci, hodnoty zadané pro první funkci budou použity i pro tuto druhou funkci.

Šrafování je výborný způsob na označení plochy, když ale dostanete divný výsledek, prověřte si, zda jste zvolili správnou druhou funkci a správný interval. Pokud se pokusíte vyšrafovat interval až po průsečík s asymptotou, nebo je šrafování přidruženo k podivné parametrické funkci, asi dostanete neočekávaný výsledek. Ale vážně, co jiné by se dalo čekat?

Vložit posloupnost bodů

S použitím dialogu uvedeného níže přidáte posloupnost bodů do grafu. Body se v grafu objeví jako série grafických symbolů. Pro vložení nové posloupnosti bodů použijte menu Funkce \rightarrow Vložit posloupnost bodů.... Když potřebujete udělat změny v existující posloupnosti, nejdříve vyberete tuto posloupnost v oblasti *Seznam funkcí* a použijete požku menu Funkce \rightarrow Upravit....

2opis: Se X 32 40 50 60 70 80 90 100 150 200 250 300 350 400 450 550 600	ies 1 Y 1.93 1.67 1.4 1.22 Vyjmout Ctrl+X Kopírovat Ctrl+C Vložit Ctrl+V Odstranit Ctrl+Del Vložjt řádek Odstranit řádek Vybrat vše Ctrl+A Import ze souboru Export do souboru 0.137	Symboly Odchylky Typ souřadnic Katézský Polámě Symbol Styl: Barva: Velikost: 4 Čára Styl: Barva: Čára Styl: Image va: Popisky Popisky Zobrazit souřadnice Máhled

Po přidání posloupnosti bodů je vám k dispozici regresní křivka, což je funkce, která nejlépe vystihuje rozložení bodů.

Body se vkládají do tabulky prostřednictvím svojich x-ových a y-ových souřadnic. Počet vložených bodů je libovolný, jedinou podmínkou je, že každý bod musí mít nějakou x- a y- souřadnici.

Je možné vybrat některé body, pravým klepnutím vyvolat kontextovou nabídku a pomocí ní skopírovat tyto body do jiného programu. Obdobně můžete skopírovat data v jiném programu, např. Microsoft Word nebo Excel, a vložit je do tabulky bodů tohoto dialogu.

Z kontextového menu si také můžete zvolit import dat ze souboru. Program Graph dokáže importovat textové soubory, ve kterých jsou data oddělována tabulátorem, čárkou nebo středníkem. Data budou vložena od buňky, ve které se nachází textový kurzor. Tím je možné zavádět data z více než jednoho souboru, nebo mít souřadnice x v jednom souboru a souřadnice y v jiném. Nejčastěji jsou všechna data posloupnosti uložena v jednom souboru, a v tom případě se před importem přesvědčte, že kurzor se nachází v horní levé buňce tabulky.

Popis

Ve vrchní části dialogu se nachází textové pole, do nehož můžete vložit váš název posloupnosti, a ten bude zobrazen v poli *legenda*.

Typ souřadnic

Zde si můžete vybrat mezi typy souřadnic, použitých pro jednotlivé body. Volbu *Kartézský* použijete pro specifikaci (x,y)-souřadnic. Volbu *Polárně* použijete pro specifikaci (θ ,r)-souřadnic, kde θ je úhel a *r* je vzdálenost od počátku. Úhel θ je v jednotce *radiány* nebo stupně, podle aktuálního nastavení.

Symbol

Na pravé straně dialogu si můžete zvolit různé symboly pro značky bodů. Může jimi být kroužek, čtvereček, tojúhelníček, atd. Dá se také změnit barva a velikost značek. Pokud je velikost nestavená na 0, nezobrazí se žádný symbol ani odchylka.

Pamatujte na to, že pokud je symbolem bodu zvolena šipka, její směr bude odpovídat tečně ke křivce v tomto bodu. Konkrétní směr proto závisí na nastavení *Interpolace*. Když je symbolem bodu zvolena šipka, první bod poloupnosti se nikdy nezobrazí.

Čára

Mezy symboly bodů je možné zakreslit čáru. Tato čára bude spojovat body ve stejném pořadí, v jakém jsou uvedené v tabulce. Lze si zvolit různé styly, barvy a šířky těchto čar. A můžete také ponechat body bez spojovacích čar.

Můžete si vybrat mezi čtyřmi typy interpolací: *Lineární* nakreslí rovnou čáru mezi dvěma symboly. *Jednorozměrný kubický splajn* nakreslí přirozený kubický splajn [http://en.wikipedia.org/wiki/ Cubic_splines], což je pěkná hladká linka spojující všechny body seřazené podle souřadnice x polynomem 3. stupně. *Dvojrozměrný kubický splajn* nakreslí hladký kubický splajn přes všechny body v jejich zadaném pořadí. *Kosinová* interpolace zakreslí mezi sousední body polovinu periody kosínové funkce. Tento typ nemusí vypadat tak hladce jako kubické splajny, na druhé straně však nikdy nepřekmitne nebo nepodleze posloupnost, což u kubických interpolací může nastat.

Popisky

Zaškrtněte políčko **Zobrazit souřadnice** s cílem ukázat Karteziánské nebo polární souřadnice každého bodu. Můžete použít tlačítko 🖄 na změnu fontu, a rozbalovací pole na určení polohy hodnot souřadnic vzhledem k bodu.

Odchylky

Můžete si zvolit zobrazení vodorovných nebo svislých chybových proužků, které vymezují tzv. pásmo nejistoty. Tyto proužky jsou ukázány jako tenké čárky u každého bodu posloupnosti, a znázorňují nejistotu toho bodu. Celkem jsou tři způsoby na zadání velikosti chybového pásma: *Absolutní* se zvolí, pokud všechny body mají stejnou velikost nejistoty. *Relativní* se použije, když x-ové nebo y-ové souřadnice mají stejné procento nejistoty pro každý bod. Volba *Vlastní* přidá další sloupec do tabulky, a v něm je možné určit různou hodnotu nejistoty pro jednotlivé body. Pásmo nejistoty je velké ±hodnota. Vlastní chyby souřadnice y se zohlední jako váha bodů při určení regresní křivky.

Vložte regresní křivku

Použijte níže zobrazený dialog na vložení regresní křivky, která je funkcí nejlépe aproximující posloupnost bodů. Regresní křivka je funkcí, která ukazuje trend v posloupnosti bodů, což znamená, že je křivkou, která se nejlépe hodí k specifickému typu posloupnosti bodů. Regresní křivka se přidává jako obyčejná funkce. Aby z ní vznikla regresní křivka, zvolte si posloupnost bodů, přes které chcete regresní křivku proložit, a použijte menu Funkce \rightarrow Vložit regresní křivku....

Když má posloupnost bodů uživatelem definované chyby na ose y, tyto hodnoty se použijí jako váha bodů. Váhou každého bodu je $1/\sigma^2$, kde σ je Y-chyba pro ten bod. Chyby X se nepoužijí.

Předdefinované

Můžete si zvolit některou z předdefinovaných funkcí. Tyto funkce poskytují přesné výsledky. Pokud je zvolena funkce *Lineární*, *Polynomická* nebo *Exponenciální*, můžete zaškrtnout políčko *Průsečík* a zadat bod, ve kterém má funkce protnout osu y.

Lineární

Toto je přímka určená funkcí $f(x) = a^*x+b$, kde a,b jsou koeficienty vypočítané tak, aby tato přímka nejlépe aproximovala posloupnost bodů.

Regresní funkce je určena tak, aby součet čtverců odchylek $\Sigma(y_i-f(x_i))^2$ byl co možno nejmenší. Když je to možné, funkce bude procházet všemi body posloupnosti; jinak bude funkce tak umístěná vůči všem bodům tak, že součet čtverců odchylek už nemůže být menší.

Logaritmická

Logaritmická křivka s nejlepším přiblížením je daná vztahem f(x) = a*ln(x)+b, kde a a b jsou koeficienty a ln je funkce přirozeného logaritmu. Volba logaritmické funkce je možná jen tehdy, pokud žádný bod posloupnosti nemá souřadnici x zápornou nebo nulovou.

Logaritmická funkce se jeví jako přímka v semilogaritmickém souřadném systému. Posloupnost bodů je proto převedena do semilogaritmických souřadnic a v nich je nalezena logaritmická funkce s nejmenším součtem kvadrátů odchylek.

Polynomická

Polynom je funkce zapsaná jako $f(x) = a_n * x^n + ... + a_3 * x^3 + a_2 * x^2 + a_1 * x + a_0$, kde $a_0 ... a_n$ jsou koeficienty. Číslo n je řádem polynomu. Počet bodů v posloupnosti musí být alespoň o jednotku větší než je řád polynomu.

Mocninná

Mocninová funkce je dána vztahem $f(x) = a^*x^b$, kde a a b jsou koeficienty určené tak, aby se průběh funkce nejlépe vyrovnal s posloupností bodů. Přidat mocninovou funkci můžete jen tehdy, když žádný bod posloupnosti nemá x-ovou nebo y-ovou souřadnici zápornou nebo nulovou.

Mocninová funkce se jeví jako přímka v logaritmickém souřadném systému. Posloupnost bodů je proto převedena do logaritmických souřadnic a k nim se potom vyhledá mocninová funkce s nejmenší sumou čtverců odchylek.

Exponenciální

Exponenciální funkce má tvar $f(x) = a^*b^x$, kde a a b jsou koeficienty vypočítané tak, aby se průběh funkce nejlépe vyrovnal s posloupností bodů. Abyste mohli přidat exponenciální funkci, zádný z bodů posloupnosti nesmí mít y-ovou souřadnici zápornou nebo nulovou.

Exponenciální funkce se zobrazí jako přímka v semilogaritmickém souřadnicovém systému. Posloupnost bodů je proto nejprv převedena do semilogaritmických souřadnic a potom je vyhledána exponenciální funkce s nejmenším sumárem čtverců odchylek.

Klouzavý průměr

Plovoucí průměr je tvořen sérií úseček, kterých krajní body jsou určeny průměrem předcházejících bodů posloupnosti. *Perioda* určuje, kolik bodů se použije pro výpočet průměru. Když se *Perioda* rovná 1, je použit pouze jeden bod, takže vlastně nejde o průměr. Úsečky jsou zakresleny přímo od bodu k bodu. Pokud je *Perioda* větší než 1, ypsilonová souřadnice funkce nebude stejná jako bodu posloupnosti ve stejném místě x. Bude daná průměrem toho a předcházejících bodů, s celkovým počtem rovným periodě.

Uživatelské

/ložte regresní křivku	×
Předdefinované Uživatelské	Čára
Šablona 1/(\$a*x+\$b)	<u>S</u> tyl:
BET model Exponential association	<u>B</u> arva: ▼
Hyperbolic fit Rational function Recimencal	Šíř <u>k</u> a: 1 €
Saturation-Growth rate Sinusoidal	
	Průsečík = 0
Přidat šablonu 2debrat šablonu 2pravit šablonu	
OK Stomo Nápověda	

Pod touto záložkou můžete zadat své vlastní regresní funkce. Jejich model se vkládá tak jako standardní funkce, jen koeficienty, které bude Graph určovat, jsou pojmenovány s počátečním znakem \$, následovaným jakoukoliv kombinací písmen (a-z) a číslic (0-9). Platnými koeficienty budou například: \$a, \$y0, \$const.

Příkladem modelu by mohl být vztah $f(x)=a*x^b+c$. Program se pokusí vypočítat koeficienty a, b a c tak, aby se průběh f(x) vyrovnal co nejblíž k bodům posloupnosti. Pomocí tlačítka Přidat šablonu můžete svůj model pojmenovat a přidat na seznam uložených.

Program potřebuje znát počáteční hodnoty koeficientů, se kterými začne hledat optimální hodnoty. Předdefinovaný odhad všech je rovný 1, ale toto můžete změnit při zařazování modelu na seznam. Lepší počáteční odhad zlepší vyhlídku, že optimum bude nalezeno.

Program Graph se pokusí najít koeficienty modelu f(x) tak, aby suma čtvrců odchylek $\Sigma(y_i-f(x_i))^2$ byla ta nejmenší možná. Program začne s počátečním odhadem pohybuje se směrem k minimu sumáru čtverců. Pokud se řešení nenajde po 100 iteracích, anebo počáteční odhad není platný, program skončí.

Je možné, i když se to stává zřídka, že existuje víc než jedno minimum. V takovém případě bude nalezeno minimum bližší k počátečnímu odhadu, i když to možná nebude nejlepší řešení.

Uvědomte si, že se máte vyhnout redundantním koeficientům, protože tyto by mohly program zmást. Například tento model má redundantní konstantu: $f(x)=\cite{s}d/(\cite{s}a*x+\cite{s}b)$. Všimněte si vztahu mezi koeficienty $\cite{s}a$, $\cite{s}b$ a $\cite{s}d$. Když násobíte $\cite{s}a$, $\cite{s}b$ a $\cite{s}d$ stejnou hodnotou, výsledná funkce se nezmění. To znamená, že existuje nekonečný počet kombinací koeficientů se stejnou výslednou funkcí, a tedy i nekonečný počet nejlepších řešení. To může zmást program, který se pokouší najít jen jedno nejlepší. Proto tedy jeden z koeficientů $\cite{s}a$, $\cite{s}b$, $\cite{d}d$ by měl být odstraněn.

Když je regresní křivka přidána, koeficient korelace R^2 se ukáže v komentáři regresní funkce. Čím blíž je R^2 k hodnotě 1, tím lépe se regresní křivka vyrovnává s posloupností bodů.

Vložit popis

Tento dialog se použije pro vkládání nebo úpravu textových popisů. Na vložení popisu použijte položku menu Funkce → Vložit popis... Popis se vloží do středu oblasti grafu, ale dá se přetáhnout do jiné pozice. Pro

změnu už existujícího popisu buď naň dvojitě klepněte v oblasti grafu, nebo ho vyberte v oblasti *Seznam funkcí* a použijte položku Funkce \rightarrow Upravit....

Upravit textový popis	5							
<u>P</u> ísmo: Times New Roman			- <u>V</u>	elikost:	<u>B</u> arva písma	-	B <u>a</u> rva pozadí:	
Textový popis			#		3/ U #	4 x ² X ₂		
$y=x*\sin x$ $y=\frac{\sqrt{x}}{x+5}$		<u>Z</u> pět Z <u>n</u> ovu <u>V</u> yjmout <u>K</u> opírovat V<u>l</u>ožit	Ctrl+Z Ctrl+Y Ctrl+X Ctrl+C Ctrl+C Ctrl+V	-				
	G	Vl <u>o</u> žit jinal Vlož <u>i</u> t obje <u>U</u> pravit ob	kt jekt.		ОК	Stomo	Nápověda	

Text se vkláda do plochy Textový popis. Styl textu můžete měnit u jednotlivých částí textu. Barva pozadí, buď jakýkoliv plný odstín nebo průhledný, se dá nastavit jen pro celý textový popis. Tlačítko **#** slouží na vkládání speciálních znaků, jako jsou matematické symboly a řecká písmena.

Textový popis může také obsahovat jakýkoliv OLE object, například obrázek nebo vzorec z MS Equation. OLE objekt můžete vložit do plochy pro úpravu textového popisu jako text. Nový objekt je možné vytvořit na pozici kurzoru pomocí položky Vložit objekt v kontextovém menu. Pokud je ve schránce víc než jedna reprezentace, pomocí položky Vložit jinak v kontextovém menu si můžete zvolit reprezentaci na vložení.

Po stlačení tlačítka OK se popis zobrazí v oblasti grafu. Potom je možné ho libovolně přesouvat pomocí myši, nebo může být zamknut u jedné z os tak, že se naň dvojitě klepne a vybere se žádaná poloha v kontextovém menu. Z kontextového menu je také možné popis otáčet, například zobrazit text vertikálně.

Popis může obsahovat a dokáže i vyhodnotit *numerický výraz*. Toto je obzvášť užitečné, když chcete ukázat vlastní konstanty s jejich aktuálními hodnotami v popisu. Program Graph se pokusí vyhodnotit v popisu každý výraz, umístěný v závorkách za symbolem procent (%). Máte-li tři vlastní konstanty a=2.5, b=-3, and c=8.75, můžete vytvořit popis s textem $f(x) = % (a) x^2 + % (b) x + % (c)$. Tento text se zobrazí v oblasti grafu jako $f(x) = 2.5x^2 - 3x + 8.75$. Když potom změníte konstanty, popis bude aktualizován a ukáže nové hodnoty. V uvedeném příkladu znaménko + před %(b) bylo odstraněno, protože b se vyhodnotilo jako záporná hodnota.

Vložit vztah

Tento dialog se používá pro zadání vztahu do grafu. Termín $\forall z tah$ je společným pojmenováním nerovností a rovnic, také nazývaných jako implicitní funkce. Pro vložení vztahu použijte menu Funkce \rightarrow Vložit vztah.... Změnu existujícího vztahu docílíte tím, že vztah nejdřív zvolíte v poli *Seznam funkcí* a pokračujete položkou menu Funkce \rightarrow Upravit....

Upravit v	rztah				×
<u>V</u> ztah:	x^2 + y^2 = 25				
<u>Interval</u> :	x > 0				
Text le <u>P</u> opis:	gendy				
Vastno <u>S</u> tyl:	osti	<u>B</u> arva:	•	Šířka: 1	×
		ОК	Storno	Nápo	věda

Vztah

Sem zapíšete vztah, který chcete zobrazit jako graf. Musí to být buď rovnice nebo nerovnost. x a y použijte pro nezávislé proměnné. Rovnice je výrok, ve kterém jedna kvantita se rovná druhé, a tyto kvantity jsou odděleny operátorem =. Například rovnice $x^2 + y^2 = 25$ se zobrazí jako kružnice s poloměrem 5.

Nerovnost je výrok, ve kterém jedna kvantita je větší nebo menší než druhá, a tyto kvantity musí být odděleny jedním z těchto čtyř operátorů: <, >, <=, >=. Příkladem nerovnosti může být třeba abs(x) + abs(y) < 1. Pomocí dvou operátorů může být stanoven rozsah, například y < sin(x) < 0.5.

Můžete použít všechny operátory a vestavěné funkce jako pro kreslení grafů funkcí. Navíc můžete také použít vámi navrhnuté vlastní funkce.

Interval

Zde máte možnost zadat omezení, kterým bude jakýkoliv *numerický výraz*. Vztah bude platný a graficky zobrazený jen v intervalu, pro který je výraz omezení nenulový. Výraz pro omezení se obyčejně skládá ze série nerovností, oddělovaných logickými operátory (and, orxor). Stejně jako ve vztahu, i zde se použijí *x* a *y* jako nezávisle proměnné.

Například, máte-li vztah $x^2 + y^2 < 25$, kterým je vyplněný kruh, výraz pro omezení x > 0 and y < 0 se projeví tak, že se z původního kruhu zobrazí jen výseč jeho čtvrtého kvadrantu.

Popis

Sem můžete zapsat text, který se zobrazí v poli *legenda*. Pokud toto pole zůstane prázdné, v legendě se ukáže vztah a jeho případné omezení v intervalu.

Vlastnosti

Zde si můžete zvolit styl zabarvení nerovností, barvu a šířku u rovností. Nastavený **Styl** se použije pouze pro nerovnosti, v případě rovnosti se ignoruje. Pokud má být viditelné překrývání nerovností, musí mít zvoleny různé styly. Pole **Šířka** stanovuje tlouštku čáry, kterou se vykreslí rovnost, nebo tlouštku okraje nerovnosti. Pro nerovnost může být šířka nastavena na nulu, čím se vyloučí nakreslení její hraniční linie.

Vložit f'(x)

Níže uvedený dialog se použije na vytvoření grafu první derivace funkce. Na vytvoření derivace nejprve zvolte funkci, kterou chcete derivovat, a použijte menu Funkce \rightarrow Vložit f'(x)....

Když derivovaná funkce je běžnou funkcí, její první derivací je sklon té funkce, a je definována jako derivace funkce podle proměnné x: f(x) = df(x)/dx

Vložit f'(x)	3
Rozsah argumentu Od: Do:	
Text legendy <u>P</u> opis:	
Vlastnosti grafu <u>Styl</u> čáry: ▼ Šíř <u>k</u> a: 1 ▲	
Barva:	
OK Stomo Nápověda	

Pro průběh derivace si můžete zvolit rozsah argumentu, styl čáry, její šířku a barvu. Derivace bude vložena jako funkce a jako taková může být upravovaná. Derivace se sama nezmění, když změníte původní derivovanou funkci.

Vlastní fukce/konstanty

Program Graph vám dává možnost definovat vaše vlastní funkce a konstanty, které potom můžete použít v ostatních výrazech programu. Může se vám to hodit na zjednodušení zápisu často používaných konstant nebo částí výrazů, který tak bude rychlejší a jednodušší. Volbou menu Funkce → Vlastní funkce/konstanty... zobrazíte tento dialog:

Název	Definice
sinc(x)	if(x=0, 1, sin(x)/x)
g	9.80665
R	8.31
kilroy(x)	In abs sinc x
E1(x)	x^2*e^x/(e^x-1)^2
E2(x)	x/(e^x-1)
E3(x)	ln(1-e^-x)
E4(x)	E2 - E3(x)
fact2(x)	if(x <= 0, 1, x*fact2(x-1))

Vkládání funkcí

Název funkce nebo konstanty vložíte do prvního sloupce. Název se může skládat z jakékoliv kombinace písmen, číslic a podtrhovátek, ale musí vždy začínat písmenem. Nesmíte také použít název, který už patří jiné vestavěné funkci nebo proměnné.

Argumenty funkce se vkládají do závorky za názvem, a jsou oddělovány čárkou, např. f(x, y, z) je funkce nazvaná f, a má tři argumenty nazvané x, y a z. Podobně jako název funkce, i jména argumentů musí začínat písmenem a obsahovat pouze písmena a číslice.

Výrazy, které chcete definovat, se vkládají do druhého sloupce. Do výrazu mohou vstupovat argumenty specifikované v prvním sloupci, a všechny vestavěvé funkce, ostatní vlastní funkce a konstanty, dokonce mohou funkce volat sebe rekurzívně. Komentář k funkci se může zapsat za symbol # na konec výrazu.

Změna funkce a zrušení

Vlastní funkci nebo konstantu můžete odstranit smazáním jejího názvu a definice, nebo pravým plepnutím do řádku a volbou položky **Odstranit řádek** v kontextovém menu. Všechny elementy, obsahující odvolávku na zrušenou funkci, budou vyhodnoceny s chybou.

Pravým klepnutím do dialogu vyvoláte kontextové menu, a jeho prostřednictvím můžete mj. exportovat nebo importovat vlastní funkce/konstanty do souboru. Když v zobrazeném dialogu stlačíte OK nebo Apply, všechny elementy budou aktualizovány, a promítnou se do nich všechny změny konstant nebo funkcí.

Hodnota

Tento dialog se použije pro interaktivní výpočty se zvolenou funkcí. Dialogové okno může být ukotvené v spodní části oblasti funkcí, což je jeho výchozí poloha, nebo se dá odpojit a libovolně přesouvat.

Hodnota

Po zvolení položky menu Výpočty \rightarrow Hodnota je zobrazen dialog, ve kterém je možné vyhodnotit vybranou funkci pro bod zapsaný do dialogu, nebo určený ukazatelem myši.

Následující dialog má vzhled náležící zvolené běžné funkci. Když je zvolená parametrická nebo polární funkce, anebo tečna či kolmice, dialogové okno vypadá trochu jinak.

Hodno	ta		
x=	2.3077	▲ ▼	
f(x)=	0.3209		
f'(x)=	-0.4303		
f"(x)=	0.052		
Přichytit k: Funkce 🔻			

Do dialogu můžete vložit hodnotu, pro kterou chcete funkci vyhodnotit. Vyhodnocena bude ta funkce, která je vybraná v poli *Seznam funkcí*. Pokud se výsledný bod nachází v zobrazené oblasti grafu, bude označen čárkovaným křížem. Můžete také graf sledovat ukazatelem myši. Stačí klepnout na graf a funkce bude vyhodnocena v nejbližším bodě.

Může se stát, že výsledkem vyhodnocení bude komplexní číslo s imaginární částí. Takové číslo se vypíše ve tvaru a+bi nebo a $\angle \theta$, nebo se nevypíše vůbec, v závislosti na nastavení v dialogu Možnosti.

Když klepnete myší do oblasti grafu, můžete si zvolit, k čemu bude kurzor přichycen:

Funkce

Kurzor se přichytí k nejbližšímu bodu vybrané funkce.

Průsečik

Kurzor se přichytí k nejbližšímu průsečíku vybrané funkce a jinou zobrazenou funkcí (včetně průsečíku samé se sebou).

Osa x

Kurzor se přichytí k nejbližšímu průsečíku vybrané funkce s osou x.

Osa y

Kurzor se přichytí k nejbližšímu průsečíku vybrané funkce s osou y. Neplatí to pro běžné funkce.

Extrémní hodnota x

Kurzor se přichytí k nejbližšímu lokálnému extrému souřadnice x. Neplatí to pro běžné funkce.

Extrémní hodnota y

Kurzor se přichytí k nejbližšímu lokálnému extrému souřadnice y.

Obsah oblasti

Když zvolíte položku Výpočty \rightarrow Obsah oblasti, vyvolaný dialog poslouží pro výpočet určitého integrálu vybrané funkce v určeném intervalu. U běžných funkcí, parametrických funkcí, tečen a normál se určitý integrál rovná ploše mezi funkcí a osou x (reálnou osou x, a případně i neviditelnou), s respektováním znaménka plochy v daném rozsahu.

U polární funkce je určitý integrál rovný ploše (s respektováním znaménka) mezi grafem v daném rozsahu a počátkem. Plocha se považuje za zápornou, když se úhel mění z vyšší hodnoty na nižší (ve směru hodinových ručiček).

U ostatních funkcí se plocha považuje za zápornou, když graf je pod osou x, nebo když se funkce mění od vyšší k nižší souřadnici x.

Rozsah buď vložíte do polí dialogového okna, nebo ho zvolíte s pomocí myši. Výsledek výpočtu integrálu bude uveden pod radaným rozsahem, a příslušná plocha bude v oblasti grafu vyznačena šrafováním. Výpočet se uskutečňuje s použitím Gaussova-Kronrodova integračního pravidla s počtem bodů 21, adaptivně pro co nejpřesnější výsledek. Když odhad relativní chyby překročí hodnotu 10⁻⁴, nezobrazí se žádný výsledek.

Délka křivky

Zvolíte-li menu Výpočty → Délka křivky, zobrazený dialog použijete pro výpočet vzdálenosti podél křivky od jednoho jejího bodu k druhému. Rozsah můžete vložit do příslušných polí dialogu nebo ho označíte na křivce pomocí myši. Rozsah se na křivce zobrazí. Výpočet se provede konverzí na integraci a použitím Simpsonova pravidla pro 1000 iterací.

Tabulka

Dialogové okno uvedené níže se použije pro vyhodnocení zvolené funkce v určeném rozsahu. Použijte *Seznam funkcí* na výběr funkce klepnutím, a pokračujte položkami menu Výpočty \rightarrow Tabulka pro zobrazení dialogu. Nejdříve zadejte první a poslední hodnotu nezávislé proměnné v polích *Od* a *Do*. V poli Δx nebo Δt určete velikost krokování nezávislé proměnné mezi jednotlivými řádky výpočtů.

Když stlačíte tlačítko **Výpočty**, tabulka se v prvním sloupci naplní hodnotami nezávisle proměnné. Obsah ostatních sloupců závisí na typu funkce. Pro standardní funkci se v tabulce objeví hodnoty f(x), f'(x) a f"(x). V případě parametrické funkce tabulka ukáže hodnoty x(t), y(t), dx/dt, dy/dt a dy/dx. Pro případ polární funkce se do tabulky zobrazí hodnoty r(t), x(t), y(t), dr/dt a dy/dx. Nepotřebné sloupce je možné skrýt pomocí kontextového menu, vyvolaného pravým klepnutím na záhlaví sloupce. V případě, že provedení výpočtů trvá déle, zobrazí se indikátor průběhu.

<u>O</u> d: -10	!	<u>D</u> o: 10	Výp	očty
Δx= 0.1				
x	f(x)	f'(x)	f''(x)	
-10.0	-5.4402	8.9347	3.7621	
-9.9	-4.5296	9.2605	2.7512	
-9.8	-3.5915	9.4847	1.7306	
-9.7	-2.6361	9.6067	0.7113	
-9.6	-1.6735	9.6273	-0.2958	
-9.5	-0.7139	9.5483	-1.2804	
-9.4	0.2329	9.3723	-2.2323	
-9.3	1.1574	9.1032	-3.1419	
-9.2	2.0506	8.7457	-4.0003	
-9.1	2.9038	8.3052	-4.7992	
-9.0	3.7091	7.7881	-5.5313	
-8.9	4.4591	7.2014	-6.19	
-8.8	5.1473	6.5527	-6.7695	
-8.7	5.7678	5.8503	-7.2651	
-8.6	6.3158	5.1026	-7.6733	
-8.5	6.7871	4.3186	-7.9912	
-8.4	7.1786	3.5074	-8.2172	
-8.3	7.488	2.6783	-8.3508	Ŧ

Je možné vybrat pomocí kurzoru myši některé buňky, pravým klepnutím otevřít kontextové menu a položkou Kopírovat přenést obsah zvolených buňek do schránky. Ze schránky potom mohou být tyto údaje vloženy do jiného programu, např. Microsoft Excel.

Když přesunete ukazetel myši na levý okraj tabulky, jeho vzhled se změní na šipku vpravo. Teď máte možnost vybírat pomocí myši kompletní řádky. Když přesunete ukazetel myši na horní okraj tabulky, jeho vzhled se změní na šipku dolu. Teď máte možnost vybírat pomocí myši kompletní sloupce. Celou tabulku můžete najednou vybrat pravým klepnutím a volbou položky **Vybrat vše**. Je také možné vyznačit buňky pomocí směrových kláves při současném přidržení klávesy Shift.

Z kontextového menu je také možné exportovat zvolená data do souboru jako text oddělovaný čárkou nebo tabulátorem.

Uvědomte si, že pokud se rozhodnete vytvořit tabulku se spoustou hodnot, jejich výpočet může trvat nějaký čas. A spousta hodnot znamená také obsazení velké části paměti systému.

Animovat

Tento dialog se použije na vytvoření animace, založené na změně vlastní konstanty. Animaci je možné přehrát přímo, uložit ji jako soubor nebo překopírovat do dokumentu. Animace může obsahovat všechny elementy podporované programem Graph, například funkce, vztahy, posloupnosti bodů, popisy, atd.

Dialogy

Animovat		— × —
<u>K</u> onstanta:	a 🔻	Animovat
Rozsah		
<u>O</u> d:	1	Zavřít
<u>D</u> o:	10	Nápověda
K <u>r</u> ok:	1	
Možnosti obrázku	220	
Sířk <u>a</u> obrázku:	320	
<u>V</u> ýška obrázku:	320	
<u>S</u> nímků/sekundu:	1	

Konstanta

Zde si určíte, kterou konstantu budete měnit v animaci. Tato konstanta musí být předem vytvořená v dialogu Vlastní fukce/konstanty. Zvolená konstanta se změní pro každý snímek animace.

Rozsah

V polích *Od* a *Do* musíte určit rozsah změn zvolené konstanty v animaci. Hodnota *Vpřed* určuje, o kolik se konstanta změní mezi dvěma snímky. Počet snímků je určený výsledkem (*Do - Od*) / *Vpřed*. Více snímků poskytne plynulejší animaci, ale také spotřebuje víc času na vytvoření a víc prostoru na disku pro uložení v souboru.

Možnosti obrázku

Zde můžete stanovit velikost obrázku animace. To ovlivní velikost souboru a čos pro vytvoření animace. Pole *Snímků/sekundu* určuje výchozí rychlost animace. U většiny přehrávačů bude možné nastavit rychlost v době, kdy se animace přehrává.

Jakmile stlačíte tlačítko Animovat, animace se vytvoří podle parametrů, jaké jste nastavili. Může to trvat jistý čas v závislosti na tom, kolik elementů v grafu existuje a jaký počet snímků se požaduje.

Když je animace dokončena, ukáže se velmi jednoduchý přehrávač. Ten můžete použít pro přehrání animace. Tlačítko 🔊 vám poskytne několik dodatečných možností.

Rychlost

Zde můžete změnit rychlost přehrávání. Působí to jen na přehrávání, ne na uložený soubor.

Opakovat

Zvolením této položky dosáhnete nepřetržité přehrávání. Když je animace na konci, přeskočí na začátek a hraje znovu.

Automatické přehrání zpět

Volba této položky způsobí, že po dosáhnutí konce se animace přehrá v opačném směru. Nejvíc užitku to dává ve spojení s volbou **Opakovat**, tehdy bude animace oscilovat mezi krajními snímky tam a zpět.

Uložit jako...

Tímto je možné animaci uložit ve formátu souboru Audio Video Interleave (avi), který se dá přehrát jakýmkoliv přehrávačem médií.

Uložit snímek...

Takto se uloží aktuální snímek do souboru jako bitová mapa. Může to být formát Windows Bitmap (bmp), Portable Network Graphics (png) nebo Joint Photographic Experts Group (jpeg).

Uložit všechny snímky...

Tímto se uloží všechny snímky do jednotlivých bitmapových souborů. Výsledek je stejný, jako opakovaně pomocí Uložit snímek... ukládat každý snímek animace.

Uložit jako obrázek

Použijte položku menu Soubor \rightarrow Uložit jako obrázek... na uložení zobrazeného souřadnicového systému jako obrazový soubor. Když je položka menu zvolena, objeví se standardní dialog *Uložit jako*. V tomto dialogovém okně zapíšete jméno souboru, zvolíte složku a vyberete jeden z možných typů formátu:

Windows Enhanced Metafile (emf)

Metasoubory jsou obyčejně upřednostňované, protože jsou malé a dobře vypadají i při změně velikosti. I když jsou soubory emf podporované systémem MS Windows, nejsou příliš přenositelné.

Škálovatelná vektorová grafika (svg - Scalable Vector Graphics)

Toto je formát pro přenositelné soubory a měl by být proto upřednostňován pro soubory umísťované na Internetě. Stále však není podporován všemi prohlížeči.

Přenositelná síťová grafika (png - Portable Network Graphic) Formát png je lépe komprimovaný než soubory typu bmp. Je to formát nejvíc podporovaný na webových stránkách, protože je úsporný a dokáží ho zpracovat všechny prohlížeče.

Bitová mapa Windows (bmp - Windows Bitmap) Bitová mapa Windows je formátem podporovaným téměř všemi programy Windows, které dokáží číst grafické soubory.

Formát konzorcia Joint Photographic Experts Group (jpeg)

Konzorcium fotografických expertů (jpeg) navrhlo grafický formát bitové mapy se ztrátovou kompresí. Zde je tento formát podporován, ale přesto se jeho používání nedoporučuje, protože grafy se často zobrazí rozmazané.

Přenositelný formát dokumentu (pdf - Portable Document Format) Formát pdf není vlastně grafickým formátem. Je to možnost, jak uložit dokumenty jako postscript přenositelným způsobem. Program Graph ukládá dovnitř souboru pdf obrázky s formátem png.

Tlačítko **Možnosti**... v dialogu Uložit se dá použít pro změnu velikosti obrázku. V závislosti na zvoleném formátu obrázku budete moci nastavit i další parametry.

Doplňky

Budete-li chtít používat systém doplňků v programu Graph, potřebujete instalovat Python 3.2 ze stránky http://www.python.org. Dokumentace k jazyku Python je součástí instalace, nebo je k dispozici online [http:// docs.python.org/3.2/].

Doplňky

Doplňky (odborně pluginy) jsou skripty jazyka Python a jsou obvykle distribuované ve zdrojovém tvaru jako soubory .py, ale mohou být také šířeny ve zkompilovaných .pyc souborech. Soubory pluginů jsou uloženy v podsložce Plugins té složky, ve které je instalován Graph, a budou automaticky vyhledané a spuštěné programem Graph.

Varování

Pluginy jsou skripty, které představují krátké programy běžící pod programem Graph a interagující s ním. Pluginy tedy mohou vykonávat cokoliv, k čemu má oprávnění program. Pokud je například Graph spuštěn s administrátorskými právy, je možné, aby napsaný plugin smazal celý pevný disk. Proto byste měli dbát na to, jaké pluginy používáte, a instalovat je jen z důvěryhodných zdrojů, nebo byste měli alespoň prověřit zdrojový kód na přítomnost podezřelých částí.

Interpret Pythonu

Systém pluginů poskytuje také přístup k interpretu jazyka Python stlačením **F11**. Pod tímto interpretem můžete psát pythonovské výrazy a s nimi vytvářet důmyslné postupy při návrzích grafů. Je to také snadný způsob, jak testovat kód skriptu před jeho použitím v pluginu.

Poděkování

Knihovny

dxgettext Knihovny překladu Copyright © Lars B. Dybdahl et al. http://dybdahl.dk/dxgettext/

EasyNSE

Knihovny pro tvorbu rozšíření shellu. Copyright © 2005 Cool Breeze Software http://www.mustangpeak.net

PDFlib-Lite

Použité pro tvorbu souborů PDF. Copyright © 1997-2005 Thomas Merz & PDFlib GmbH http://www.pdflib.com

Python

Použité pro podporu doplňků a pokročilých interakcí. Copyright © 2001-2006 Python Software Foundation http://www.python.org

GNU Scientific Library

Matematické knihovny Copyright © 2009 Free Software Foundation, Inc. http://www.gnu.org/software/gsl/

Boost

Recenzované C++ knihovny http://www.boost.org

Překlady

Jazyk	Program	Soubor nápovědy	Překladatelé
Arabic	Ano	Ne	Abdellah Chelli
Basque	Ano	Ne	Xabier Maiza
Chinese (Simplified)	Ano	Ne	Lala Sha
Chinese (Traditional)	Ano	Ne	Jian-Jie Dong
Croatian	Ano	Ano	Hasan Osmanagić
Česky	Ano	Ne	Pavel Simerka Martin Stružský Pavlína Krausová
Danish	Ano	Ano	Michael Bach Ipsen Erik Lyngholt Nielsen
Dutch	Ano	Ano	Etienne Goemaere
English	Ano	Ano	Ivan Johansen
Finnish	Ano	Ne	Pekka Lerssi
French	Ano	Ano	Jean-Pierre Fontaine
German	Ano	Ano	Frank Hüttemeister Sebastian Stütz Michael Bach Ipsen
Greek	Ano	Ne	Theodoros Kannas
Hungarian	Ano	Ne	Gabor Magyari
Italian	Ano	Ano	Alessandro Serena Attilio Ridomi
Korean	Ano	Ne	Choe Hyeon-gyu
Mongolian	Ano	Ne	Batnasan Davaa
Norwegian	Ano	Ne	Tore Ottinsen
Persian	Ano	Ne	Shayan Abyari Yashar PourMohammad
Polish	Ano	Ne	Paweł Baczyński
Portuguese (Brazil	Ano	Ano	Jorge Costa Andre Fduarte Haroldo Luiz Bertoldo Janete Flor de Maio Fonseca Aldemar Calazans Filho
Portuguese (Portugal)	Ano	Ne	Jorge Geraldes
Russian	Ano	Ne	Ivans Leonovs
Serbian	Ano	Ne	Jasmina Malinovic Branimir Krstic
Slovenian	Ano	Ano	Jernej Baša Rok Štokelj Barbara Pušnar Sergej Pušnar

Jazyk	Program	Soubor nápovědy	Překladatelé
Spanish	Ano	Ano	Francisco Oliver Alejandro Arce
Swedish	Ano	Ne	Pär Smårs Michael Bach Ipsen
Turkish	Ano	Ne	Mumtaz Murat Arik
Vietnamese	Ano	Ne	Trung

Různé

Ikonu programu Graph vytvořil Jonathan Holvey.

Slovník pojmů

celé číslo

Množina čísel ...,-3,-2,-1,0,1,2,3,... se nazývá celými čísly, a je podmnožinou reálných čísel. Celé číslo n může být záporné, nula nebo kladné.

element grafu

Element grafu je libivolný prvek, který se dá zobrazit v oblasti grafu. Může to být funkce, posloupnost bodů, popis, vztah, atd. Elementy grafu se také objevují v oblasti seznamu funkcí, kde se dá s nimi manipulovat přes položku menu Funkce, nebo pomocí kontextového menu.

komplexní číslo

Komplexní čísla jsou nadmnožinou k číslům reálným. Komplexní čísla jsou dvourozměrná, a nejčastěji zapisovaná v pravoúhlé formě jako a+bi, kde a je reálná část a b je část imaginární. Imaginární jednotka

i je definovaná vztahem i^2=-1. Komplexní čísla mohou být také zapisována v polárním tvaru jako a $\angle \theta$,

kde *a* je absolutní hodnota čísla a θ je úhel čísla v radiánech nebo stupních.

Komplexní čísla budou používaná v dialogu *Hodnota* pro běžné a zobrazené funkce, pokud v dialogu *Osy* na kartě Nastavení je zaškrtnuta možnost *Počítat s komplexními čísly*.

legenda

Legenda je pole, které je normálně umístěné v pravém horním rohu oblasti grafu, a obsahuje seznam nakreslených funkcí, tečen, šrafování a posloupností bodů v souřadné soustavě. Pro zobrazení legendy zaškrtněte *Zobrazit legendu* na kartě Nastavení v dialogu *Osy*. Pravým klepnutím na element v seznamu funkcí vyvoláte kontextové menu a v něm klepněte na položku Zobrazit v legendě, čímž ji deaktivujete a zrušíte zobrazení elementu v legendě. Když upravujete element, můžete vložit text, který se má zobrazit v legendě. Rovnice funkcí a tečen budou zobrazeny v případě, že jste pro ně žádný text pro legendu nevložili.

numerický výraz

Výraz, který může být vyhodnocen jako číslo, se nazývá numerický výraz. Tento výraz může obsahovat libovolnou kombinaci čísel, konstant, proměnných, operátorů a funkcí.

radiány

Radiány jsou prostředkem na vyjádření velikosti úhlu podobně jako stupně, ale jednotky radiánů a stupňů jsou různé. Úhel celého kruhu je 360°, nebo 2π radiánů. Úhel v radiánech se převede na stejný úhel ve stupních násobením 180°/ π . Úhel ve stupních se převede na stejný úhel v radiánech násobením $\pi/180^\circ$. Na kartě Nastavení v dialogu *Osy* si můžete zvolit, zda používat pro trigonometrické funkce radiány nebo stupně.

reálné číslo

Reálná čísla mají tvar nnn.fffEeee, kde nnn je celočíselná část, která může být záporná, fff je desetinná část, oddělená od celočíselné části desetinnou tečkou. Desetinná část je nepovinná, ale aspoň jedna z celočíselnej a desetinnej části musí být přítomná. Znak E je oddělovač části exponentu a v této funkci musí to být velké E. Část eee je exponent, s případným úvodním znaménkem '-'. Exponent je nutný v případě, že oddělovač E je přítomný. Povšimněte si, že 5E8 je stejné číslo jako 5*10^8.

Seznam funkcí

Seznam funkcí je soupis grafických elementů v oblasti levé části hlavního okna programu. V tomto seznamu jsou uvedeny všechny funkce, tečny, posloupnosti bodů, šrafování a vztahy. Když chcete pracovat s položkou seznamu, nejdříve ji vyberete levým klepnutím. Vybraná položka má nejčastěji modré pozadí, to se ale může změnit na šedé, když je zaměřen prvek jiný než element grafu. S vybraným elementem můžete pracovat přes menu Funkce, nebo přes kontextové menu, které se otevře po pravém klepnutí na element.